

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 5.2.2013
COM(2013) 45 final

2013/0025 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til
hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme**

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2013) 21 final}

{SWD(2013) 22 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Hovedformålene med de foreslåede foranstaltninger er at styrke det indre marked ved at forenkle komplicerede forhold på tværs af grænser, at beskytte samfundets interesser mod kriminalitet og terrorhandlinger, at beskytte Den Europæiske Unions økonomiske velfærd ved at sikre et effektivt erhvervsklima og at bidrage til finansiell stabilitet ved at beskytte det finansielle systems soliditet, funktion og integritet.

Disse formål realiseres ved at sikre, at der er overensstemmelse mellem EU's tilgang og tilgangen på internationalt plan, at der er overensstemmelse mellem nationale bestemmelser, samt at disse bestemmelser gennemføres med en vis fleksibilitet, og ved at sikre, at bestemmelserne fokuserer på risici og tilpasses nye trusler.

Ved dette forslag indarbejdes og ophæves endvidere Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF¹, og derved gøres lovgivningsrammen for bekæmpelse af hvidvaskning af penge mere forståelig og lettere tilgængelig for alle interessenter.

Kommissionen har til hensigt at supplere dette forslag ved at udbygge EU's repressive foranstaltninger i forbindelse med hvidvaskning af penge. Derfor er det planen at fremsætte forslag til harmonisering af strafferetlige bestemmelser om denne lovovertrædelse i 2013 på grundlag af artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde² (TEUF).

Baggrunden for forslaget

Nedbrydningen af barrierer på det indre marked fremmer ikke blot etablering eller udvikling af lovlydige virksomheder i EU, men kan også skabe øget mulighed for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Kriminelle, der er involveret i hvidvaskning af penge, kunne derfor forsøge at fortie eller tilsløre de pågældende aktivers sande art, oprindelse eller ejendomsretten hertil og konvertere dem til tilsyneladende legitime indtægter. Endvidere kan finansiering af terrorisme ske både ved lovlige og kriminelle handlinger, da terrororganisationer udøver indtægtsskabende virksomhed, som i sig selv kan være eller i det mindste se ud til at være lovlig. Hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme indebærer derfor en stor risiko for det finansielle systems integritet, funktion, omdømme og stabilitet med potentielt katastrofale følger for samfundet som helhed.

Der er blevet vedtaget EU-lovgivning for at beskytte det finansielle systems og det indre markeds funktion. Den foranderlige karakter ved trusler i form af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, stærkt hjulpet på vej af en konstant udvikling i den teknologi og de midler, der er til rådighed for kriminelle, fordrer imidlertid en løbende tilpasning af lovgivningsrammen for at imødegå sådanne trusler.

På EU-plan udgør direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af

¹ EUT L 214 af 4.8.2006, s. 29.

² http://ec.europa.eu/governance/impact/planned_ia/docs/2013_home_006_money_laundering_en.pdf.

terrorisme³ (i det følgende benævnt det tredje direktiv om hvidvaskning af penge) den ramme, der er udformet til at beskytte kredit- og finansieringsinstitutters soliditet, integritet og stabilitet samt tilliden til det finansielle system som helhed mod risiko for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. EU's regler er i vid udstrækning baseret på internationale standarder, som er vedtaget af Financial Action Task Force ("FATF"), og eftersom direktivet følger en tilgang med minimumsharmonisering, suppleres rammen med regler, der vedtages på nationalt plan.

På internationalt plan har FATF foretaget en omfattende gennemgang af de internationale standarder og vedtaget et sæt nye anbefalinger i februar 2012.

Parallelt med den internationale proces har Europa-Kommissionen foretaget sin egen gennemgang af EU-rammen. En gennemgang af direktivet på nuværende tidspunkt supplerer de nye anbefalinger fra FATF, som i sig selv indebærer en væsentlig styrket ramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Selve direktivet styrker yderligere elementer i anbefalingerne fra FATF, især for så vidt angår anvendelsesområde (ved at inddrage udbydere af spiltjenester og forhandlere af varer med en tærskel på 7 500 EUR), oplysninger om reelt ejerskab (som skal stilles til rådighed for forpligtede enheder og kompetente myndigheder) og bestemmelserne om sanktioner. Det tager hensyn til behovet for at øge effektiviteten af tiltag vedrørende bekæmpelse af hvidvaskning af penge ved at tilpasse de retlige rammer for at sikre, at der foretages risikovurderinger på det rette niveau og med den nødvendige grad af fleksibilitet til at muliggøre tilpasning til de forskellige situationer og aktører. Som følge heraf pålægger direktivet medlemsstater, tilsynsmyndigheder og forpligtede enheder at foretage en risikovurdering og træffe passende afbødende foranstaltninger, der svarer til den pågældende risiko, samtidig med at det fastsætter fælles standarder på et højt plan. Dette indebærer, at direktivet går mindre i detaljer med, hvilke foranstaltninger der skal træffes.

Gældende bestemmelser på området

Der er blevet vedtaget en række retlige instrumenter for at sikre en effektiv ramme på EU-plan til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. De vigtigste er:

- Det tredje direktiv om hvidvaskning af penge, der dækker de fleste af de 40 anbefalinger fra FATF og nogle af de 9 særlige anbefalinger fra FATF.
- Forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler⁴, som gennemfører særlig anbefaling VII fra FATF om overførsler.
- Forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet⁵, som gennemfører særlig anbefaling IX fra FATF om pengekurere.
- Direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked⁶ (betalingstjenestedirektivet), som sammen med det tredje direktiv om hvidvaskning

³ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

⁴ EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1.

⁵ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 9.

⁶ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

af penge gennemfører særlig anbefaling VI fra FATF om alternative pengeoverførsler.

- Forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme⁷, som sammen med forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002⁸, der gennemfører FN's sanktioner over for al-Qaeda og Taleban, gennemfører dele af særlig anbefaling III fra FATF om indefrysning af terroristers midler.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Den foreslåede tilpasning af rammen for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er fuldt ud i overensstemmelse med EU-politikker på andre områder, herunder navnlig:

- Stockholmprogrammet⁹, der sigter mod at opnå et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til yderligere at udbygge informationsudvekslingen mellem de finansielle efterretningsenheder i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge.
- Strategien for EU's indre sikkerhed¹⁰, der indkredser de vigtigste udfordringer for EU's sikkerhed de kommende år og foreslår fem strategiske mål og specifikke foranstaltninger for 2011-2014, som vil bidrage til at gøre EU mere sikkert. Dette omfatter bekæmpelse af hvidvaskning af penge og forebyggelse af terrorisme. Især behovet for at opdatere EU's ramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme med henblik på at øge gennemsigtigheden, for så vidt angår juridiske personer og retlige arrangementer, er blevet anerkendt.
- Potentielt misbrug af nye teknologier til at fortie transaktioner og skjule identitet gør det vigtigt for medlemsstaterne at være opmærksomme på teknologiske udviklinger og simulere brugen af elektronisk identifikation, elektronisk underskrift og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner i tråd med Kommissionens forslag til forordning om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked¹¹.
- I marts 2012 vedtog Europa-Kommissionen et forslag til direktiv om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union¹², som har til formål at sikre, at medlemsstaterne indfører et effektivt system til at indefryse, forvalte og konfiskere aktiver fra kriminelle forhold understøttet af de nødvendige institutionelle strukturer, finansielle og menneskelige ressourcer.
- For så vidt angår databeskyttelse, er de foreslåede præciseringer af det tredje direktiv om hvidvaskning af penge fuldt ud på linje med tilgangen i Kommissionens nylige

⁷ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70.

⁸ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9.

⁹ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

¹⁰ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet "Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis - Fem skridt hen imod et mere sikkert EU" (KOM(2010) 673 endelig).

¹¹ KOM(2012) 238 endelig, s. 2.

¹² Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (COM(2012) 085 final).

forslag på databeskyttelsesområdet¹³, hvorved en særlig bestemmelse¹⁴ giver EU eller national lovgivning bemyndigelse med henblik på at begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er omhandlet i forslaget til forordning, af en række specifikke grunde, herunder forebyggelse, efterforskning, opdagelse eller retsforfølgelse af straffelovsovertrædelser.

- For så vidt angår sanktioner, er forslaget om at indføre et sæt principbaserede minimumsregler for at styrke de administrative sanktioner fuldt ud på linje med Kommissionens politik, jf. meddelelsen "Udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser"¹⁵.
- For så vidt angår finansiell inklusion, er det blevet konstateret, at en overdrevent forsigtig tilgang til garantier for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme kan have den utilsigtede konsekvens at udelukke lovlige virksomheder og forbrugere fra det finansielle system. Der er blevet arbejdet med spørgsmålet på internationalt plan¹⁶ for at yde vejledning til og bistå lande og deres finansieringsinstitutter med at udforme foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, som opfylder det nationale mål om finansiell inklusion, uden at de foranstaltninger, som findes med henblik på bekæmpelse af kriminalitet, tilsidesættes. På EU-plan er spørgsmålet om finansiell inklusion i øjeblikket under overvejelse som led i arbejdet med en bankkontopakke.
- For så vidt angår samarbejde med personer eller myndigheder (herunder domstole og administrative organer), der er beskæftiget med påligning eller opkrævning af, håndhævelse eller retsforfølgelse i forbindelse med eller behandling af appeller vedrørende skatter og andre former for offentlige afgifter, er forslaget i overensstemmelse med den tilgang til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse¹⁷, som anvendes på internationalt plan, ved specifikt at lade skattekriminalitet figurere blandt de alvorlige lovovertrædelser, der kan betragtes som prædikatforbrydelser for hvidvaskning af penge. Styrkelsen af kundelegitimationsprocedurerne med henblik på bekæmpelse af hvidvaskning af penge vil også bidrage til bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høring af interesserede parter

Kommissionen vedtog i april 2012 en rapport om anvendelsen af det tredje direktiv om hvidvaskning af penge og udbad sig bemærkninger fra alle interessenter. Rapporten satte

¹³ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, opdage eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger (COM(2012) 010 final) og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse) (COM(2012) 011 final).

¹⁴ Artikel 21 i den generelle forordning om databeskyttelse.

¹⁵ KOM(2010) 716 endelig.

¹⁶ "Anti-money laundering and terrorist financing measures and Financial Inclusion", FATF, juni 2011.

¹⁷ Commission Communication presenting an Action Plan to strengthen the fight against tax fraud and evasion, vedtaget af Kommissionen den 6. december 2012 (COM(2012)722 final).

fokus på en række overordnede temaer (herunder anvendelse af en risikobaseret tilgang, udvidelse af den gældende rammes anvendelsesområde, tilpasning af tilgangen til kundelegitimationskrav, præcisering af underretningsforpligtelser og tilsynsbeføjelser, styrkelse af samarbejdet med den finansielle efterretningsenhed), som var væsentlige for gennemgangen af det tredje direktiv om hvidvaskning af penge.

Kommissionen modtog 77 bidrag fra offentlige myndigheder, civilsamfundet, brancheorganisationer og virksomheder på en række områder (herunder finansielle tjenesteydelser, spilsektoren, liberale erhverv, sektoren for fast ejendom, udbydere af tjenester til truster og selskaber), der repræsenterer en bred vifte af interessenter. Der blev modtaget yderligere bemærkninger, holdningsdokumenter og bidrag uden for høringsregi.

De samlede resultater af høringen¹⁸ peger på en generel bekræftelse af de spørgsmål og problemer, der blev fremhævet i Kommissionens rapport, samt en bred opbakning til den foreslåede tilpasning til de reviderede standarder fra FATF og til øget præcisering på visse områder (inden for databeskyttelse og anvendelse af reglerne i grænseoverskridende situationer).

Ekspertbistand

Der er blevet gjort en indsats for at optage beviser på dette område og sikre fuld inddragelse af de forskellige interessenter.

I løbet af 2010 gennemførte den eksterne konsulentvirksomhed Deloitte¹⁹ en undersøgelse på Kommissionens vegne af anvendelsen af det tredje direktiv om hvidvaskning af penge.

Konsekvensanalyse

Kommissionen foretog en konsekvensanalyse²⁰, hvori den analyserede de potentielle konsekvenser af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Navnlig det finansielle systems manglende evne til at forebygge hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme kan have negative økonomiske konsekvenser (som følge af forstyrrelser i de internationale kapitalstrømme, faldende investeringer og lavere økonomisk vækst) og føre til manglende stabilitet på finansmarkederne (på grund af tilbageholdenhed fra andre finansielle formidlers side med hensyn til at drive forretningsvirksomhed, et dårligt omdømme, manglende tillid og forsigtighedsrisici).

Følgende problemområder blev undersøgt:

- forskelligartet anvendelse af de gældende EU-regler i medlemsstaterne, der fører til en forringelse af retssikkerheden
- mangler og huller i de gældende EU-regler
- de gældende reglers manglende overensstemmelse med de nyligt ændrede internationale standarder.

¹⁸ Tilbagemeldingen er tilgængelig på http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

¹⁹ Undersøgelsen er tilgængelig på http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

²⁰ Konsekvensanalysen er tilgængelig på http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

Dette fordrer realisering af følgende operationelle mål:

- sikring af, at der er overensstemmelse mellem nationale bestemmelser, og at disse bestemmelser i givet fald gennemføres med en vis fleksibilitet, ved at udbygge og præcisere de gældende krav
- sikring af, at bestemmelserne fokuserer på risici og tilpasses nye trusler, ved at udbygge og præcisere de gældende krav
- sikring af, at EU-tilgangen er i overensstemmelse med tilgangen på internationalt plan, ved at udvide anvendelsesområdet og udbygge og præcisere de gældende krav.

Konsekvensanalysen konkluderede, at de bedste muligheder for at forbedre den eksisterende situation ville være:

- *En udvidelse af anvendelsesområdet til at omfatte spilsektoren:* udvide direktivets anvendelsesområde, således at det ikke blot omfatter "kasinoer", men hele spilsektoren
- *Tærskler for forhandlere af varer:* i forbindelse med kontantbetalinger sænke den tærskel, som bestemmer, om forhandlere af varer af høj værdi er omfattet af direktivet og kundelegitimationskrav, fra 15 000 EUR til 7 500 EUR
- *Sanktionsordninger:* indføre en række principbaserede minimumsbestemmelser med det formål at udbygge administrative sanktioner
- *Sammenlignelige statistiske data:* skærpe og præcisere kravet om indsamling og indberetning af statistiske data
- *Databeskyttelse:* indføre bestemmelser i direktivet, som skal præcisere forholdet mellem bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme på den ene side og krav om databeskyttelse på den anden
- *Udvidelse af anvendelsesområdet til at omfatte skattemæssige overtrædelser:* indføre en udtrykkelig henvisning til skattemæssige overtrædelser som prædikatovertrædelser
- *Tilgængelige oplysninger om reelt ejerskab:* kræve, at alle selskaber råder over oplysninger om deres reelle ejere
- *Identifikation af den reelle ejer:* bevare reglen om, at en andel på 25 % er tilstrækkelig til at blive betragtet som den reelle ejer, men præcisere, hvad "25%-tærsklen" henviser til
- *Tilsynsmyndighederne i hjem- og værtsmedlemsstater og deres forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvaskning af penge:* indføre nye bestemmelser, som har til formål at præcisere, at filialer og datterselskaber, som er beliggende i andre medlemsstater end hovedsædet, skal anvende værtsmedlemsstatens bestemmelser om bekæmpelse af hvidvaskning af penge, og styrke samarbejdet mellem tilsynsførende i hjem- og værtsmedlemsstater

- *Samarbejde på tværs af grænser mellem finansielle efterforskningsenheder:* indføre nye krav, som kan udvide finansielle efterforskningsenheders beføjelser og samarbejde
- *Nationale risikovurderinger:* indføre et krav om, at medlemsstaterne skal foretage risikovurderinger på nationalt plan og træffe foranstaltninger med henblik på at begrænse risici
- *Kundelegitimationskrav:* medlemsstaterne skal sikre, at skærpede legitimationsprocedurer gennemføres i visse situationer med høj risiko, mens de kan tillade lempede legitimationskrav i situationer med lav risiko
- *Tredjelandssordningers ækvivalens:* fjerne "hvidlistning"
- *Risikobaseret tilgang til tilsyn:* en særlig anerkendelse i direktivet af, at tilsyn kan gennemføres på grundlag af en risikovurdering
- *Behandling af politisk udsatte personer:* indføre nye krav vedrørende politisk udsatte personer i medlemsstater og politisk udsatte personer, der arbejder i internationale organisationer, med anvendelse af risikobaserede foranstaltninger.

I konsekvensanalysen indgik der også en analyse af lovgivningsforslagenes konsekvenser for grundlæggende rettigheder. I overensstemmelse med chartret om grundlæggende rettigheder sigter forslagene navnlig på at beskytte personoplysninger (artikel 8 i chartret), idet det præciseres, på hvilke betingelser personoplysninger kan opbevares og overføres. Forslagene medfører ingen ændringer og har derfor ikke konsekvenser for retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (artikel 47 i chartret), der, som bekræftet af Den Europæiske Unions Domstol (sag C-305/05), ikke tilsidesættes af direktivet. Der er taget behørigt hensyn til respekten for privatliv og familieliv (artikel 7), friheden til at oprette og drive egen virksomhed (artikel 16) og forbuddet mod forskelsbehandling (artikel 21). Endelig medvirker forslaget indirekte til at beskytte retten til liv (artikel 2 i chartret).

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Retsgrundlag

Dette forslag er baseret på artikel 114 i TEUF.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

I overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, kan forslagets målsætninger ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på EU-plan. Dette forslag går således ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

I betragtning 2 i det tredje direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge understreges det, at det er nødvendigt at have foranstaltninger på EU-niveau, som har til formål at beskytte kredit- og finansieringsinstitutternes soliditet, integritet og stabilitet samt tilliden til det finansielle system som helhed, og det hedder "for at undgå at medlemsstaterne vedtager foranstaltninger til beskyttelse af deres finansielle systemer, som kan være uforenelige med

det indre marked og med retsstatens og Fællesskabets fundamentale retsgrundsætninger, er det nødvendigt, at Fællesskabet griber ind på dette område".

Massive strømme af sorte penge og finansiering af terrorisme kan skade den finansielle sektors stabilitet og omdømme og true det indre marked, og derfor kan foranstaltninger, som kun vedtages på nationalt niveau, få negative konsekvenser for EU's indre marked. Manglende koordinering på tværs af medlemsstaterne af regler, som har til formål at beskytte medlemsstaternes finansielle systemer, kan være uforenelig med det indre markeds funktion og føre til opsplitting. Handling på EU-niveau er endvidere berettiget ud fra ønsket om at opretholde lige vilkår i hele EU – således at alle enheder i medlemsstaterne er underlagt en række ensartede krav, der har til formål at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Kommissionen mener, at de foreslåede ændringer er passende for målsætningerne. Kommissionen har ved at indføre bestemmelser om tærskler i forbindelse med anvendelsesområde og kundelegitimationskrav truffet passende foranstaltninger til at begrænse direktivets anvendelse, hvis det er hensigtsmæssigt. Endvidere giver direktivet små og mellemstore virksomheder mulighed for at afpasse visse af de forebyggende foranstaltninger, de skal træffe, efter den forpligtede enheds størrelse og art. Den skræddersyede og fleksible risikobaserede tilgang burde samtidig sikre, at medlemsstaterne ikke hindres i at vedtage foranstaltninger og tage skridt, som er nødvendige for at imødegå eventuelle alvorlige trusler på nationalt plan. Disse foranstaltninger er bedre egnet til et direktiv end til en forordning med fuldstændig harmonisering, for de omfatter processer på EU-niveau, der har til formål at sikre bedre koordinering og udvikling af overnationale tilgange, i tillæg til yderligere harmonisering inden for bestemte områder, således at der også tages højde for målsætningerne på EU-niveau. Selv om effektive foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme vil indebære visse omkostninger for forpligtede enheder (disse omkostninger er analyseret i konsekvensanalysen), mener Kommissionen dog, at fordelene ved at forebygge hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme fortsat vil opveje omkostningerne.

Evalueringen af de nye internationale standarder påbegyndes i fjerde kvartal 2013. Medmindre Kommissionen allerede på et tidligt tidspunkt klart skitserer den ønskede EU-tilgang til gennemførelse heraf, risikerer man, at de EU-medlemsstater, som evalueres først, vælger løsninger, som muligvis ikke er i overensstemmelse med den foreslåede EU-tilgang, og på den måde vil det blive vanskeligere at nå til enighed om fælles EU-bestemmelser.

Endelig har Kommissionen og alle EU-medlemsstaterne (enten direkte eller via deres medlemskab af FATF eller Moneyval) ved at vedtage de ændrede internationale standarder forpligtet sig til at sikre, at de gennemføres.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen konsekvenser for Den Europæiske Unions budget.

5. SUPPLERENDE OPLYSNINGER

Nærmere redegørelse for forslaget

De vigtigste ændringer i forhold til det tredje direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge er:

- *Udvidelse af direktivets anvendelsesområde:* der foreslås to væsentlige ændringer af anvendelsesområdet:
 - a) Tærsklen for forhandlere af varer af høj værdi, som opererer med kontantbetalinger, sænkes fra 15 000 EUR til 7 500 EUR. På indeværende tidspunkt falder forhandlere af varer af høj værdi ind under direktivets anvendelsesområde, hvis de opererer med kontantbetalinger på 15 000 EUR eller derover. Medlemsstaterne har oplyst, at denne relativt høje tærskel udnyttes af kriminelle, og derfor foreslås det at sænke tærsklen til 7 500 EUR. Endvidere pålægges det i det nye forslag forhandlere at gennemføre kundelegitimationsprocedurer i forbindelse med lejlighedsvis transaktioner på mindst 7 500 EUR, svarende til en sænkning af den tidligere tærskel på 15 000 EUR. Definitionen og tærsklen viser begge, at der er tale om en stramning af de foranstaltninger, der skal forebygge brug af disse forhandlere til hvidvaskning af penge i EU.
 - b) Direktivets anvendelsesområde omfatter "udbydere af spiltjenester" (jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked²¹). I henhold til det gældende tredje direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og de ændrede anbefalinger fra FATF skal kun kasinoer falde ind under anvendelsesområdet for lovgivning om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Flere forhold i EU tyder på, at andre spilområder også er sårbare og kan misbruges af kriminelle.
- *Risikobaseret tilgang:* I direktivet anerkendes det, at en risikobaseret tilgang er et effektivt middel til at identificere og begrænse risici, som truer det finansielle system og den økonomiske stabilitet i det indre marked. De foreslåede nye foranstaltninger vil kræve, at der inden for tre hovedområder træffes evidensbaserede foranstaltninger, som hver især suppleres med en liste over faktorer, der som minimum skal tages i betragtning, eller retningslinjer udstukket af de europæiske tilsynsmyndigheder:
 - a) Medlemsstaterne skal identificere, forstå og begrænse de risici, som de konfronteres med. Der kan suppleres med risikovurderinger på overnationalt niveau (f.eks. fra de europæiske tilsynsmyndigheder eller Europol), og resultaterne bør deles med andre medlemsstater og forpligtede enheder. Det vil blive udgangspunktet for den risikobaserede tilgang, og samtidig vil der heri ligge en anerkendelse af, at EU's svar kan baseres på medlemsstaternes erfaringer.
 - b) Forpligtede enheder, som opererer inden for direktivets anvendelsesområde, vil skulle identificere, forstå og begrænse deres risici og dokumentere og opdatere

²¹ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

de risikovurderinger, de foretager. Kompetente myndigheder (f.eks. tilsynsførende) i medlemsstaterne får, som noget helt centralt ved den risikobaserede tilgang, mulighed for at foretage en grundig gennemgang af og sætte sig ind i de beslutninger, som forpligtede enheder under deres tilsyn træffer. Dem, der vælger at anvende en risikobaseret tilgang, bærer i sidste instans det fulde ansvar for de beslutninger, de træffer.

- c) Forslaget vil således indebære en anerkendelse af, at de tilsynsførendes ressourcer kan anvendes til at fokusere på områder med større risiko for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Ved brug af en risikobaseret tilgang kan dokumentation således anvendes til i højere grad at fokusere på de givne risici.
- *Lempede og skærpede kundelegitimationskrav:* Forpligtede enheder vil i henhold til forslaget skulle træffe skærpede foranstaltninger i tilfælde af større risici og have mulighed for at træffe lempede foranstaltninger, hvis de givne risici viser sig at være begrænsede. Bestemmelserne om lempede legitimationskrav i det gældende (tredje) direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge anses for at være for eftergivende, idet visse typer kunder eller transaktioner ligefrem er undtaget fra bestemmelserne om legitimationskrav. I det ændrede direktiv vil bestemmelserne om lempede legitimationskrav derfor blive skærpet, og undtagelser vil ikke kunne finde anvendelse. I stedet vil beslutninger om, hvor og hvornår lempede legitimationskrav er berettigede, skulle træffes på grundlag af en risikovurdering, mens de faktorer, der som minimum skal tages i betragtning, vil være givne. Direktivet er i forbindelse med en af de situationer, hvor skærpede legitimationsprocedurer altid bør gennemføres, dvs. i forbindelse med politisk udsatte personer, blevet udvidet til at omfatte politisk udsatte personer, der har et højerestående offentligt hverv i medlemsstater, samt dem, der arbejder for internationale organisationer.
- *Oplysninger om den reelle ejer:* I det ændrede direktiv foreslås der nye foranstaltninger, som skal gøre oplysninger om reelt ejerskab klarere og lettere tilgængelige. Direktivet indeholder krav om, at juridiske personer skal råde over oplysninger om deres eget reelle ejerskab. Disse oplysninger bør gøres tilgængelige både for kompetente myndigheder og forpligtede enheder. Forvaltere af truster skal i forbindelse med retlige arrangementer underrette om deres status, når de bliver kunder, og oplysninger om reelt ejerskab skal på lignende måde gøres tilgængelige for kompetente myndigheder og forpligtede enheder.
- *Tredjelandssækvivalens:* I det ændrede direktiv fjernes bestemmelserne om positiv "ækvivalens", idet kundelegitimationsproceduren i højere grad bliver risikobaseret og brugen af undtagelser udelukkende på grund af geografiske forhold er mindre relevant. I henhold til de gældende bestemmelser i det tredje direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge skal der træffes afgørelse om, hvorvidt tredjelands systemer til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er "ækvivalente" i forhold til bestemmelserne i EU. Disse oplysninger lægges derefter til grund for undtagelser i forhold til visse aspekter ved kundelegitimationskrav.
- *Administrative sanktioner:* I overensstemmelse med Kommissionens politik for indbyrdes tilpasning af administrative sanktioner omfatter det ændrede direktiv en række sanktioner, og medlemsstaterne bør sikre, at disse sanktioner kan anvendes i tilfælde af systematisk tilsidesættelse af de vigtigste krav i direktivet, dvs. krav om

kundelegitimationsprocedurer, opbevaring af registreringer, underretning om mistænkelige transaktioner og interne kontroller.

- *Finansielle efterretningsenheder:* Forslaget integrerer bestemmelserne i Rådets afgørelse 2000/642/RIA af 17. oktober 2000 om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder, for så vidt angår udveksling af oplysninger, samt udvider og styrker samarbejdet.
- *De europæiske tilsynsmyndigheder:* I henhold til forslaget forventes de europæiske tilsynsmyndigheder at gøre en indsats på flere områder. EBA, EIOPA og ESMA anmodes navnlig om at foretage en vurdering af og afgive udtalelse om de risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, der gør sig gældende i EU. Endvidere har medlemsstaterne og finansieringsinstitutterne, fordi der lægges større vægt på den risikobaserede tilgang, i højere grad behov for vejledning om, hvilke faktorer der bør tages i betragtning i forbindelse med lempede og skærpede kundelegitimationskrav, og når der anvendes en risikobaseret tilgang til tilsyn. De europæiske tilsynsmyndigheder har også fået til opgave at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder på visse områder, hvor finansieringsinstitutter skal tilpasse deres interne kontroller for at tage højde for særlige situationer.
- *Databeskyttelse:* I henhold til forslaget er det nødvendigt at skabe den rette balance mellem på den ene side solide systemer og kontroller samt forebyggende foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og på den anden side beskyttelse af registreredes rettigheder.
- *Gennemførelsesforanstaltninger:* Medlemsstaterne er på grund af forslagets kompleksitet og anvendelsesområde forpligtet til at fremsende en sammenligningstabel over bestemmelserne i deres nationale lovgivning og direktivet.

Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

Forslaget er relevant for EØS-landene.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til
hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank²,
efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse³,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Massive strømme af sorte penge kan skade den finansielle sektors stabilitet og omdømme og true det indre marked, og terrorisme ryster samfundet i dets grundvold. Ud over strafferetlige foranstaltninger til bekæmpelse heraf kan en forebyggende indsats via det finansielle system være virkningsfuld.
- (2) Kredit- og finansieringsinstitutternes soliditet, integritet og stabilitet samt tilliden til det finansielle system som helhed kan lide alvorlig skade som følge af kriminelle og medvirkende personers bestræbelser på at tilsløre oprindelsen af udbytter af kriminelle handlinger eller at kanalisere lovlige eller ulovlige midler over i finansiering af terrorisme. Uden en vis koordinering på EU-plan kan personer, der er involveret i hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, forsøge at udnytte liberaliseringen af kapitalbevægelserne og den frie udveksling af finansielle tjenesteydelser, som det finansielt integrerede område indebærer, til at fremme deres kriminelle virksomhed.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

- (3) Dette direktiv er det fjerde direktiv om håndtering af risikoen for hvidvaskning af penge. I Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge⁴ defineres hvidvaskning af penge som kriminelle handlinger i forbindelse med narkotikahandel, og kun den finansielle sektor pålægges forpligtelser. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF fra december 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/308/EØF⁵ udvides anvendelsesområdet både i forhold til de kriminelle handlinger og den række erhverv og aktiviteter, der er omfattet. I juni 2003 ændrede Financial Action Task Force ("FATF") sine anbefalinger til at omfatte finansiering af terrorisme og indførte mere detaljerede bestemmelser om identifikation og kontrol af kunder, om situationer, hvor en større risiko for hvidvaskning af penge kan berettige til skærpede procedurer, og situationer, hvor en lavere risiko kan berettige til mere lempelige kontroller. Disse ændringer er afspejlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme⁶ og i Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF for så vidt angår definitionen af "politisk udsat person" og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiell aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang⁷.
- (4) Hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme foregår ofte på internationalt plan. Foranstaltninger, som udelukkende træffes på nationalt plan eller endog på EU-plan uden nogen form for koordinering og samarbejde på internationalt plan, vil kun få meget begrænsede virkninger. De foranstaltninger, som EU træffer på dette område, bør derfor være i overensstemmelse med forholdsregler, som træffes i andre internationale fora. EU bør ved sin indsats fortsat tage særligt hensyn til de anbefalinger, der er udarbejdet af FATF, som er det førende internationale organ for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. For at gøre bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme mere effektiv bør direktiv 2005/60/EF og 2006/70/EF afstemmes med de nye anbefalinger fra FATF, som blev vedtaget og udvidet i februar 2012.
- (5) Desuden indebærer misbrug af det finansielle system til kanalisering af indtægter fra kriminalitet eller endog lovlige midler over til terrorformål en klar risiko for det finansielle systems integritet, funktion, renommé og stabilitet. Dette direktivs forebyggende foranstaltninger bør derfor omfatte ikke blot manipulering af midler, der stammer fra kriminalitet, men også indsamling af midler eller formuegoder til terrorformål.
- (6) Ved store kontantbetalinger er der risiko for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. For at skærpe overvågningen og begrænse de risici, der er forbundet med kontantbetalinger, bør fysiske og juridiske personer, som handler med varer, være omfattet af direktivet i det omfang, de foretager eller modtager kontantbetalinger på 7 500 EUR eller derover. Medlemsstaterne kan beslutte at vedtage strengere bestemmelser, herunder at indføre en lavere tærskel.

⁴ EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

⁵ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76.

⁶ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

⁷ EUT L 214 af 4.8.2006, s. 29.

- (7) Notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, som defineret af medlemsstaterne, bør være underlagt direktivets bestemmelser, når de deltager i økonomiske eller selskabsretlige transaktioner, herunder rådgivning om skatteforhold, hvor der er meget stor risiko for, at disse faggruppers ydelser misbruges til at hvidvaske kriminelle indtægter eller til finansiering af terrorisme. Der bør dog ikke være nogen forpligtelse til at indberette oplysninger, der er modtaget før, under eller efter en retssag eller i forbindelse med vurderingen af en klients retsstilling. Juridisk rådgivning bør således fortsat være omfattet af tavshedspligt, medmindre den juridiske rådgiver deltager i hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, eller den juridiske rådgivning ydes med henblik på hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, eller den pågældende ved, at klienten søger juridisk rådgivning med henblik på hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.
- (8) Tjenesteydelser, der er direkte sammenlignelige, og som præsteres af de faggrupper, der er omfattet af dette direktiv, bør behandles på samme måde. For at beskytte de rettigheder, der er sikret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, bør de oplysninger, som revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, som i nogle medlemsstater kan forsvare eller repræsentere en klient i retssager eller undersøge en klients retsstilling, får adgang til under udførelsen af disse opgaver, ikke være underlagt underretningspligten i henhold til dette direktiv.
- (9) Det er vigtigt udtrykkeligt at fremhæve, at "skattemæssige overtrædelser" i forbindelse med direkte og indirekte skatter er omfattet af den brede definition af "kriminell handling" i dette direktiv i overensstemmelse med de ændrede anbefalinger fra FATF.
- (10) Det er nødvendigt at identificere fysiske personer, som udøver ejendomsret til eller har rådighed over en juridisk person. Selv om en procentuel aktiebesiddelse ikke automatisk gør det muligt at identificere den reelle ejer, er det dog et forhold, som skal tages i betragtning. Identifikation af reelle ejere og kontrol heraf bør, hvis det er relevant, udvides til at omfatte juridiske enheder, som ejer andre juridiske enheder, og ejerskabskæden bør følges, indtil den fysiske person, som udøver ejendomsret til eller har rådighed over den juridiske person, som er kunden, er fundet.
- (11) Præcise og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som måske ellers skjuler deres identitet bag selskabsstrukturer. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at selskaber opbevarer oplysninger om deres reelle ejerskab og stiller disse oplysninger til rådighed for kompetente myndigheder og forpligtede enheder. Endvidere bør forvaltere af truster underrette forpligtede enheder om deres status.
- (12) Dette direktiv bør også gælde, hvis de forpligtede enheder, der er omfattet heraf, udfører deres aktiviteter over internettet.
- (13) Det giver anledning til bekymring, at spilsektoren anvendes til at hvidvaske udbyttet af kriminelle handlinger. For at begrænse de risici, der er forbundet med sektoren, og skabe lighed mellem udbydere af spiltjenester, bør det pålægges alle udbydere af spiltjenester at gennemføre kundelegitimationsprocedurer for transaktioner på 2 000 EUR og derover, som gennemføres på én gang. Medlemsstaterne bør overveje at anvende denne tærskel på indkassering af gevinster og i forbindelse med indsatser. Udbydere af spiltjenester med fysiske lokaler (f.eks. kasinoer eller spillehuse) bør

sikre, at kundelegitimationsprocedurer, som gennemføres ved indgangen til lokalerne, kan sættes i forbindelse med de transaktioner, kunderne foretager i lokalerne.

- (14) Risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er ikke ens i alle tilfælde. Derfor bør der anvendes en risikobaseret tilgang. Den risikobaserede tilgang er ikke ensbetydende med, at medlemsstaterne og de forpligtede enheder indtager en ubehørigt eftergivende holdning. Den indebærer, at der gøres brug af evidensbaseret beslutningstagning, således at det bliver lettere at fokusere på de risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, som EU og de personer, som driver forretningsaktiviteter i EU, konfronteres med.
- (15) Hvis medlemsstaterne skal identificere, forstå og begrænse de risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, de konfronteres med, skal den risikobaserede tilgang understøttes. Betydningen af en overnational tilgang til identifikation af risici er anerkendt på internationalt plan, og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) ("EBA"), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF⁸, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) ("EIOPA"), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF⁹ og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) ("ESMA"), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF¹⁰, bør have til opgave at afgive udtalelser om de risici, der påvirker den finansielle sektor.
- (16) Resultaterne af risikovurderinger på medlemsstatsniveau bør, hvis det er passende, stilles til rådighed for forpligtede enheder, således at de kan identificere, forstå og begrænse deres egne risici.
- (17) Medlemsstaterne bør, hvis det er passende, udveksle resultaterne af deres risikovurderinger med hinanden, Kommissionen samt EBA, EIOPA og ESMA, således at de bedre kan forstå og begrænse risici på EU-niveau.
- (18) Der bør ved anvendelse af bestemmelserne i dette direktiv tages hensyn til de kendetegn og behov, der gør sig gældende for mindre forpligtede enheder, som falder ind under direktivet, og sikres en passende behandling i forhold til mindre forpligtede enheders særlige behov og forretningsaktiviteternes art.
- (19) Risici er i sig selv variable størrelser, og de kan, enten alene eller sammen, øge eller mindske de mulige risici og har derfor betydning for omfanget af de forebyggende

⁸ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

⁹ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

¹⁰ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

foranstaltninger, f.eks. kundelegitimationsprocedurerne. I nogle tilfælde bør der derfor anvendes skærpede kundelegitimationskrav, og i andre tilfælde kan lempelige kundelegitimationskrav være passende.

- (20) Det bør erkendes, at der i visse situationer er større risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Selv om alle kunders identitet og forretningsprofil bør fastlægges, er der tilfælde, hvor der er behov for særligt strenge kundelegitimations- og kontrolprocedurer.
- (21) Dette gælder især forretningsforbindelser med personer, der beklæder eller har beklædt vigtige offentlige poster, især personer fra lande, hvor der er udbredt korruption. Sådanne forbindelser kan især udsætte finanssektoren for betydelige risici med hensyn til omdømme og retlige risici. De internationale bestræbelser på at bekæmpe korruption berettiger også til øget opmærksomhed omkring sådanne tilfælde og til gennemførelse af passende skærpede kundelegitimationsprocedurer over for personer, som har eller har haft et højerestående hverv i hjemlandet eller udlandet, eller fremtrædende personer i internationale organisationer.
- (22) Indhentning af den øverste ledelses godkendelse ved etablering af forretningsforbindelser behøver ikke i alle tilfælde indebære, at der skal indhentes godkendelse fra bestyrelsen. En sådan godkendelse bør kunne gives af en person med tilstrækkeligt kendskab til instituttets risikoeksponering over for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og med tilstrækkelig anciennitet til at træffe beslutninger, som påvirker dets risikoeksponering.
- (23) For at undgå, at gentagne kundelegitimationsprocedurer fører til forsinkelser og ineffektivitet, bør det med forbehold af passende sikkerhedsforanstaltninger være tilladt for de forpligtede enheder at modtage nye kunder, som er identificeret andetsteds. Benytter en forpligtet enhed sig af tredjemand, påhviler det endelige ansvar for gennemførelsen af kundeidentifikationsprocedurerne den forpligtede enhed, som kunden modtages i. Tredjemand, eller den person, som har præsenteret kunden, bør også, for så vidt hans relation til kunden er omfattet af direktivet, fortsat være ansvarlig for opfyldelse af dette direktivs krav, herunder kravet om at give underretning om mistænkelige transaktioner samt om opbevaring af registreringer.
- (24) I tilfælde af agentur- eller udliciteringsforhold på kontraktbasis mellem forpligtede enheder og eksterne fysiske eller juridiske personer, der ikke er omfattet af dette direktiv, kan disse agenter eller udliciterende personer som en del af de forpligtede enheder kun ud fra kontrakten og ikke ud fra direktivet være forpligtet til at forebygge hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Ansvaret for at efterkomme dette direktiv bør fortsat påhvile den forpligtede enhed, der er omfattet af direktivet.
- (25) Alle medlemsstaterne har oprettet eller bør oprette finansielle efterretningsenheder, der skal indsamle og analysere de oplysninger, de modtager, med henblik på at påvise forbindelser mellem mistænkelige transaktioner og den underliggende kriminelle aktivitet for at forebygge og bekæmpe hvidvaskning af penge. Der bør gives underretning om mistænkelige transaktioner til den finansielle efterretningsenhed, der bør optræde som medlemsstatens center for modtagelse, analyse og formidling til de kompetente myndigheder af underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger vedrørende potentiel hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Dette forpligter ikke medlemsstaterne til at ændre deres eksisterende

underretningssystemer, hvis underretningen foretages gennem anklagemyndigheden eller andre retshåndhævende myndigheder, når blot oplysningerne fremsendes hurtigt og ufiltreret til de finansielle efterretningsenheder, således at disse kan udføre deres opgaver, herunder internationalt samarbejde med andre finansielle efterretningsenheder, tilfredsstillende.

- (26) Som undtagelse fra det generelle forbud mod at udføre mistænkelige transaktioner kan forpligtede enheder gennemføre sådanne transaktioner, inden de underretter de kompetente myndigheder, såfremt det er umuligt at undlade at udføre transaktionen eller en sådan undladelse vil kunne hindre retsforfølgelse af de personer, der drager fordel af en formodet hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Dette bør dog ikke tilsidesætte de internationale forpligtelser, som medlemsstaterne i overensstemmelse med de relevante resolutioner fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd har indgået til omgående at indefryse midler eller andre aktiver tilhørende terrorister, terrororganisationer eller dem, som finansierer terrorisme.
- (27) Medlemsstaterne bør have mulighed for at udpege et passende selvregulerende organ for de erhverv, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b) og d), som den myndighed, der skal underrettes i første omgang i stedet for den finansielle efterretningsenhed. I overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis er et system, som i første instans indebærer underretning af et selvregulerende organ, et vigtigt middel til at beskytte grundlæggende rettigheder i forhold til den underretningspligt, som påhviler advokater.
- (28) I det omfang en medlemsstat har besluttet at gøre brug af undtagelserne i artikel 33, stk. 2, kan den give det selvregulerende organ, der repræsenterer de personer, som er omhandlet i nævnte artikel, tilladelse til eller pålæg om ikke at underrette den finansielle efterretningsenhed om oplysninger, det har modtaget fra disse personer under de forhold, der er omfattet af nævnte artikel.
- (29) Der har været en række tilfælde, hvor medarbejdere, som indberetter mistanke om hvidvaskning af penge, er blevet udsat for trusler eller repressalier. Selv om dette direktiv ikke kan blande sig i medlemsstaternes retsprocedurer, er der her tale om et spørgsmål af væsentlig betydning for en effektiv forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Medlemsstaterne bør være opmærksomme på dette problem og bør gøre, hvad de kan, for at beskytte medarbejdere mod trusler eller repressalier.
- (30) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹¹ finder som gennemført i national lovgivning anvendelse på behandling af personoplysninger i medfør af dette direktiv.
- (31) Visse aspekter ved gennemførelsen af dette direktiv indebærer indsamling, analyse, opbevaring og udveksling af data. For at opfylde kravene i dette direktiv bør det være tilladt at behandle personoplysninger, herunder at gennemføre kundelegitimationsprocedurer samt løbende overvågning, undersøgelse og indberetning af usædvanlige og mistænkelige transaktioner, at identificere en juridisk

¹¹ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

persons eller et retligt arrangements reelle ejer, for kompetente myndigheder at udveksle oplysninger samt for finansieringsinstitutter at udveksle oplysninger. De indsamlede personoplysninger bør begrænses til det, der er strengt nødvendigt for at opfylde kravene i dette direktiv, og bør ikke anvendes til andre formål i strid med direktiv 95/46/EF. Det bør navnlig være strengt forbudt at anvende personoplysninger til kommercielle formål.

- (32) Alle medlemsstaterne anser bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme for at være en vigtig samfundsinteresse.
- (33) Dette direktiv berører ikke beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, herunder bestemmelserne i rammeafgørelse 977/2008/RIA.
- (34) Den registreredes ret til indsigt finder anvendelse på de personoplysninger, der behandles med henblik på dette direktiv. Men hvis registrerede får indsigt i oplysninger, som findes i underretninger om mistænkelige transaktioner, vil det i høj grad undergrave effektiv bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Derfor kan det være berettiget at begrænse denne ret i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 95/46/EF.
- (35) Personer, der blot omarbejder papirdokumenter til elektroniske data på basis af en kontrakt med et kredit- eller finansieringsinstitut, henhører ikke under dette direktivs anvendelsesområde, og det samme gælder fysiske eller juridiske personer, der blot leverer kredit- eller finansieringsinstitutter et meddelelsessystem eller andet støttesystem til fondoverførsel eller et clearing- og betalingssystem.
- (36) Hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er internationale problemer, og bestræbelserne på at bekæmpe dem bør foregå på internationalt plan. Når EU's kredit- og finansieringsinstitutter har filialer og datterselskaber i tredjelande, hvor lovgivningen på dette område er mangelfuld, bør de for at undgå anvendelse af meget forskellige standarder inden for instituttet eller gruppen af institutter anvende EU-standarder eller gøre de kompetente myndigheder i hjemlandet opmærksomme på, at det er umuligt at anvende sådanne standarder.
- (37) Forpligtede enheder bør så vidt muligt have en tilbagemelding om, hvorvidt deres indberetninger af mistænkelige transaktioner er nyttige, og hvordan de følges op. For at gøre dette muligt og for at kontrollere, hvor effektive systemerne for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er, bør medlemsstaterne føre relevante statistikker og søge at forbedre dem. For at forbedre kvaliteten af de statistiske data, der indsamles på EU-niveau, og deres indbyrdes sammenhæng bør Kommissionen følge situationen i hele EU med hensyn til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og regelmæssigt offentliggøre oversigter.
- (38) De kompetente myndigheder bør for så vidt angår vekselkontorer, udbydere af tjenester til truster og selskaber eller udbydere af spiltjenester sikre, at de personer, som i praksis leder sådanne enheders drift, samt sådanne enheders reelle ejere besidder den fornødne egnethed og hæderlighed. Som minimum bør kriterierne for at afgøre, om en person besidder den fornødne egnethed og hæderlighed, afspejle behovet for at

beskytte sådanne enheder mod at blive misbrugt af deres ledere eller egentlige ejere med kriminelle formål for øje.

- (39) Da hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er af tværnational karakter, er koordinering og samarbejde mellem finansielle efterretningsenheder i EU af allerstørste betydning. Indtil videre er dette samarbejde kun behandlet i Rådets afgørelse 2000/642/RIA af 17. oktober 2000 om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder, for så vidt angår udveksling af oplysninger¹². For at sikre en bedre koordinering og et bedre samarbejde mellem finansielle efterretningsenheder, navnlig for at sikre, at underretninger om mistænkelige transaktioner når frem til den finansielle efterretningsenhed i den medlemsstat, hvor underretningen vil gøre størst gavn, bør der indarbejdes mere detaljerede, mere omfattende og opdaterede bestemmelser i dette direktiv.
- (40) Det er navnlig vigtigt at forbedre udveksling af oplysninger mellem finansielle efterretningsenheder i EU for at imødegå det tværnationale aspekt ved hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Medlemsstaterne bør tilskynde til brug af sikre faciliteter til udveksling af oplysninger, navnlig det decentrale computernetværk FIU.net og de teknikker, som netværket tilbyder.
- (41) Da det er vigtigt at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, bør medlemsstaterne i deres nationale lovgivning fastsætte effektive sanktioner, som er forholdsmæssige og har afskrækkende virkning, og som skal iværksættes, hvis de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, ikke efterkommes. På indeværende tidspunkt har medlemsstaterne en række forskellige administrative foranstaltninger og sanktioner, som de kan tage i brug i tilfælde af overtrædelse af de centrale forebyggende foranstaltninger. Denne forskelligartethed kan skade bestræbelserne for at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, og EU's svar risikerer at blive opsplittet. Dette direktiv bør derfor omfatte en række administrative foranstaltninger og sanktioner, som medlemsstaterne kan anvende i tilfælde af systematisk tilsidesættelse af krav om kundelegitimationsprocedurer, opbevaring af registreringer, underretning om mistænkelige transaktioner og forpligtede enheders interne kontroller. Denne række af foranstaltninger og sanktioner bør favne så vidt, at medlemsstaterne og de kompetente myndigheder kan tage højde for de forskelle, der gør sig gældende mellem forpligtede enheder, navnlig mellem finansieringsinstitutter og andre forpligtede enheder, for så vidt angår størrelse, kendetegn og aktivitetsområder. Når medlemsstaterne anvender dette direktiv, bør de sikre, at administrative foranstaltninger og sanktioner i henhold til dette direktiv og strafferetlige sanktioner i henhold til national lovgivning er i overensstemmelse med *ne bis in idem*-princippet.
- (42) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør sikre konsekvent harmonisering og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele EU. Da EBA, EIOPA og ESMA sidder inde med højt specialiseret faglig kompetence, vil det være rationelt og hensigtsmæssigt at lade disse myndigheder få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politikbeslutninger, med henblik på forelæggelse for Kommissionen.

¹²

EFT L 271 af 24.10.2000, s. 4.

- (43) Kommissionen bør vedtage udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder udarbejdet af EBA, EIOPA og ESMA i henhold til artikel 42 i dette direktiv ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.
- (44) I betragtning af de meget omfattende ændringer, der er behov for i direktiv 2005/60/EF og direktiv 2006/70/EF, bør direktiverne af hensyn til klarheden og sammenhængen slås sammen og erstattes.
- (45) Målet for dette direktiv, nemlig at beskytte det finansielle system ved at forebygge, undersøge og konstatere hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da individuelle foranstaltninger vedtaget af medlemsstaterne til beskyttelse af deres finansielle systemer kan være uforenelige med det indre markeds funktion og med retsstatens og Unionens fundamentale retsgrundsætninger, og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (46) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig respekten for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, forbuddet mod forskelsbehandling og retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol samt retten til et forsvar.
- (47) Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som forbyder enhver forskelsbehandling, sikre, at dette direktiv, for så vidt angår risikovurderinger i forbindelse med kundelegitimationskrav, gennemføres uden forskelsbehandling.
- (48) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget —

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

AFDELING 1

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme forbydes.
2. Følgende handlinger betragtes i forbindelse med dette direktiv som hvidvaskning af penge, hvis de begås forsætligt:
 - a) konvertering eller overførsel af formuegoder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling, med det formål at fortie eller tilsløre formuegodernes ulovlige oprindelse eller at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at unddrage sig de retlige konsekvenser heraf
 - b) fortielse eller tilsløring af formuegodernes art, oprindelse, lokalisering, disposition eller bevægelser eller af ejendomsretten til disse formuegoder eller dertil knyttede rettigheder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling
 - c) erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende - ved modtagelsen af disse goder - at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling
 - d) medvirken i en af de handlinger, som er nævnt under litra a), b) og c), samarbejde om eller forsøg på at begå en sådan handling, hjælp, tilskyndelse eller rådgivning med henblik på en sådan handling eller lettelse af dens gennemførelse.
3. Der foreligger hvidvaskning af penge, uanset om de handlinger, som har frembragt de formuegoder, der skal hvidvaskes, blev gennemført på en anden medlemsstats eller et tredjelands område.
4. I dette direktiv forstås ved "finansiering af terrorisme": levering eller indsamling af midler på en hvilken som helst måde, både direkte og indirekte, med den hensigt at anvende dem eller med viden om, at de vil blive anvendt, helt eller delvist, til at gennemføre en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 1-4 i Rådets

rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme¹³, ændret ved Rådets rammeafgørelse 2008/919/RIA af 28. november 2008¹⁴.

5. Den viden, den hensigt eller det formål, der skal foreligge som gerningsindhold i de handlinger, der er omhandlet i stk. 2 og 4, kan fastslås på grundlag af objektive faktiske forhold.

Artikel 2

1. Dette direktiv gælder for følgende forpligtede enheder:

- 1) kreditinstitutter
- 2) finansieringsinstitutter
- 3) følgende juridiske eller fysiske personer under udøvelsen af deres erhverv:
 - a) revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere
 - b) notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, når de på deres klients vegne og for dennes regning deltager i en hvilken som helst finansiel transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom eller bistår ved planlægningen eller udførelsen af transaktioner for deres klient i forbindelse med:
 - i) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder
 - ii) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver
 - iii) åbning eller forvaltning af bank-, opsparings- eller værdipapirkonti
 - iv) tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af selskaber
 - v) oprettelse, drift eller ledelse af truster, selskaber eller lignende strukturer
 - c) udbydere af tjenesteydelser til truster eller selskaber, der ikke i forvejen er omfattet af litra a) eller b)
 - d) ejendomsmæglere, herunder udlejningsformidlere
 - e) andre fysiske eller juridiske personer, der handler med varer, hvis der betales med eller modtages kontantbeløb på mindst 7 500 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet
 - f) udbydere af spiltjenester.

¹³ EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3.

¹⁴ EUT L 330 af 9.12.2008, s. 21.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at fysiske og juridiske personer, der udøver en finansiell aktivitet lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang, således at der kun er ringe risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, ikke er omfattet af dette direktiv, forudsat at den fysiske eller juridiske person opfylder følgende kriterier:
- a) den finansielle aktivitet er begrænset målt i absolutte beløb
 - b) den finansielle aktivitet er begrænset på transaktionsbasis
 - c) den finansielle aktivitet er ikke hovedaktiviteten
 - d) den finansielle aktivitet er en supplerende aktivitet og har direkte sammenhæng med hovedaktiviteten
 - e) hovedaktiviteten er ikke en aktivitet, der er nævnt i stk. 1, med undtagelse af den aktivitet, der er nævnt i stk. 1, nr. 3), litra e)
 - f) den finansielle aktivitet udbydes kun til hovedaktivitetens kunder og ikke til offentligheden generelt.

Det foregående afsnit gælder ikke for juridiske og fysiske personer, der foretager pengeoverførsler som defineret i artikel 4, nr. 13), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF¹⁵.

3. Med henblik på stk. 2, litra a), kræver medlemsstaterne, at den samlede omsætning for den finansielle aktivitet ikke overstiger en tærskel, der skal være tilstrækkeligt lav. Tærsklen fastsættes på nationalt plan og afhænger af, hvilken type finansiell aktivitet der er tale om.
4. Med henblik på stk. 2, litra b), anvender medlemsstaterne en maksimumstærskel pr. kunde og transaktion, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der synes at være forbundne. Tærsklen fastsættes på nationalt plan og afhænger af, hvilken type finansiell aktivitet der er tale om. Den skal være tilstrækkeligt lav til at sikre, at de pågældende transaktionstyper er en uanvendelig og ineffektiv metode til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og den må ikke overstige 1 000 EUR.
5. Med henblik på stk. 2, litra c), kræver medlemsstaterne, at omsætningen for den finansielle aktivitet ikke overstiger 5 % af den pågældende juridiske eller fysiske persons samlede omsætning.
6. Ved vurderingen af risikoen for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme med henblik på denne artikel er medlemsstaterne specielt opmærksomme på enhver finansiell aktivitet, som på grund af dens karakter særlig sandsynligt kan anses for at blive anvendt eller misbrugt til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

¹⁵ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

7. Alle beslutninger efter denne artikel skal begrundes. Medlemsstaterne sørger for, at der er mulighed for at tilbagetrække beslutningen, hvis omstændighederne ændres.
8. Medlemsstaterne indfører risikobaserede overvågningsforanstaltninger eller træffer andre passende foranstaltninger for at sikre, at den undtagelse, som indrømmes ved beslutninger efter denne artikel, ikke misbruges.

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "kreditinstitut": et foretagende som defineret i artikel 4, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut¹⁶ samt filialer som defineret i artikel 4, nr. 3), i nævnte direktiv, som er beliggende i EU, og som er oprettet af kreditinstitutter med hjemsted i eller uden for EU
- 2) "finansieringsinstitut":
 - a) et foretagende, som ikke er et kreditinstitut, og som udøver en eller flere af aktiviteterne i punkt 2-12 og punkt 14 og 15 i bilag I til direktiv 2006/48/EF, herunder vekselkontorer
 - b) et forsikringsselskab, der er behørigt godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring¹⁷, for så vidt som det udøver aktiviteter, der er omfattet af nævnte direktiv
 - c) et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter¹⁸
 - d) et institut for kollektiv investering, der markedsfører sine andele eller aktier
 - e) et foretagende, der udøver forsikringsformidling, jf. artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling¹⁹, bortset fra forsikringsmæglere som omhandlet i nævnte direktivs artikel 2, nr. 7), hvis de formidler livsforsikringer og andre investeringsrelaterede forsikringer
 - f) filialer, der er beliggende i EU og er oprettet af finansieringsinstitutter, som er omhandlet i litra a)-e), og hvis hjemsted er i eller uden for EU
- 3) "formuegoder": aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt juridiske dokumenter eller instrumenter, herunder elektroniske eller digitale, der tjener som bevis for ejendomsretten til eller rettigheder over sådanne aktiver

¹⁶ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

¹⁷ EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.

¹⁸ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

¹⁹ EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3.

- 4) "kriminell handling": enhver form for strafbar deltagelse i følgende alvorlige lovovertrædelser:
- a) handlinger, der er omhandlet i artikel 1-4 i rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme, ændret ved Rådets rammeafgørelse 2008/919/RIA af 28. november 2008
 - b) enhver af de lovovertrædelser, der er henvist til i artikel 3, stk. 1, litra a), i De Forenede Nationers Konvention af 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer (Wienerkonventionen)
 - c) kriminelle organisationers handlinger som defineret i artikel 1 i Rådets fælles aktion 98/733/RIA af 21. december 1998 om at gøre det strafbart at deltage i en kriminell organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater²⁰
 - d) svig, som skader Unionens finansielle interesser, i hvert fald grovt svig, som defineret i artikel 1, stk. 1, og artikel 2 i konventionen om beskyttelse af Den Europæiske Fællesskabs finansielle interesser²¹
 - e) korruption
 - f) alle lovovertrædelser, herunder skattemæssige lovovertrædelser i forbindelse med direkte og indirekte skatter, som kan medføre frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning på maksimalt over et år eller for de staters vedkommende, der i deres retssystem har en minimumstærskel for overtrædelser, alle overtrædelser, der kan medføre frihedsstraf eller sikkerhedsforanstaltning på minimum over seks måneder
- 5) "reel ejer": den eller de fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer kunden og/eller den fysiske person, efter hvis ordre en transaktion eller handling gennemføres. Den reelle ejer omfatter mindst
- a) for selskaber:
 - i) den eller de fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer en retlig enhed ved direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol over en tilstrækkelig procentdel af aktierne eller stemmerettighederne i denne retlige enhed, bl.a. ved hjælp af beholdninger af ihændehaveraktier, bortset fra selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller tilsvarende internationale standarder.

En procentdel på 25 % plus én aktie betragtes som dokumentation for ejerskab eller kontrol ved hjælp af aktiebeholdninger og gælder for hvert niveau af direkte eller indirekte ejerskab
 - ii) hvis der er nogen form for tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret i nr. i), er den eller de reelle ejere, den eller de fysiske

²⁰ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

²¹ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.

personer, der udøver kontrol over ledelsen af en retlig enhed ved hjælp af andre midler

- b) for retlige enheder som fonde og retlige arrangementer som truster, der administrerer og distribuerer midler:
 - i) den eller de fysiske personer, der udøver kontrol over mindst 25 % af formuegoderne i et retligt arrangement eller en retlig enhed, samt
 - ii) såfremt de fremtidige modtagere allerede kendes, den eller de fysiske personer, der modtager mindst 25 % af formuegoderne i et retligt arrangement eller en retlig enhed, eller
 - iii) såfremt de enkeltpersoner, der skal nyde godt af det retlige arrangement eller den retlige enhed, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse det retlige arrangement eller den retlige enhed er oprettet eller fungerer. For så vidt angår modtagere af trusters formue, som er identificeret ved hjælp af kendetegn eller gruppe, indhenter forpligtede enheder tilstrækkelige oplysninger om modtageren til med sikkerhed at vide, at de kan bestemme modtagerens identitet på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted, eller når modtageren agter at udøve sin ret
- 6) "udbydere af tjenesteydelser til truster eller selskaber": en fysisk eller juridisk person, der erhvervsmæssigt leverer en af følgende tjenester til tredjemand:
 - a) opretter selskaber eller andre juridiske personer
 - b) fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som medlem af ledelsen i et selskab, deltager i et interessentskab eller en tilsvarende post i andre juridiske personer
 - c) sørger for en registreret adresse, en forretnings-, forvaltnings- eller postadresse og andre dertil knyttede tjenester til et selskab, et interessentskab eller en anden juridisk person eller et retligt arrangement
 - d) fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som forvalter af en viljesbestemt trust eller et tilsvarende retligt arrangement
 - e) fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som proformaaktionær for en anden person, bortset fra selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller tilsvarende internationale standarder
- 7)
 - a) "udenrigspolitisk udsatte personer": fysiske personer, der har eller har haft et højerestående offentligt hverv for et tredjeland
 - b) "politisk udsatte personer": fysiske personer, der har eller har haft et højerestående offentligt hverv for en medlemsstat
 - c) "personer, som har eller har haft et højerestående hverv for en international organisation": direktører, vicedirektører og bestyrelsesmedlemmer eller tilsvarende hverv for en international organisation

- d) "fysiske personer, der har eller har haft et højerestående offentligt hverv":
- i) statschefer, regeringschefer, ministre og viceministre eller assisterende ministre
 - ii) parlamentsmedlemmer
 - iii) højesteretsdommere, medlemmer af forfatningsdomstole og af andre højtstående retsinstanter, hvis beslutninger kun er genstand for yderligere prøvelse under ekstraordinære omstændigheder
 - iv) medlemmer af revisionsretter og af bestyrelser for centralbanker
 - v) ambassadører, chargés d'affaires og højtstående officerer i de væbnede styrker
 - vi) medlemmer af statsejede virksomheders administrative, ledende eller kontrollerende organer.

Ingen af kategorierne i nr. i)-vi), omfatter embedsmænd på mellemniveau eller lavere niveau

- e) "familiemedlemmer":
- i) ægtefælle
 - ii) partner, som kan sidestilles med ægtefælle
 - iii) børn og deres ægtefæller eller partnere
 - iv) forældre
- f) "personer, der er kendt som nære medarbejdere":
- i) enhver fysisk person, som vides at have fælles ejendomsret til retlige enheder og retlige arrangementer eller på anden måde har nære forretningsforbindelser med en person, der er omhandlet i nr. 7), litra a)-d)
 - ii) enhver fysisk person, der har fuldstændig ejendomsret til en retlig enhed eller et retligt arrangement, som vides at være oprettet til de facto fordel for den i nr. 7), litra a)-d), omhandlede person

- 8) "øverste ledelse": en embedsmand eller ansat med tilstrækkeligt kendskab til instituttets risikoeksponering over for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og med tilstrækkelig anciennitet til at træffe beslutninger, som påvirker dets risikoeksponering. Den behøver ikke i alle tilfælde omfatte et bestyrelsesmedlem
- 9) "forretningsforbindelser": et forretningsmæssigt, erhvervsmæssigt eller kommercielt forhold, som er knyttet til den erhvervsvirksomhed, som udøves af de forpligtede enheder, og som på det tidspunkt, hvor kontakten etableres, forventes at være af en vis varighed

- 10) "spiltjenester": enhver tjeneste, som indebærer, at der gøres en indsats med penge i hasardspil, herunder spil med et element af færdigheder, f.eks. lotteri, kasinospil, pokerspil og væddemål, som udbydes på en fysisk lokalitet eller ved hjælp af forskellige midler på afstand, ved hjælp af elektroniske midler eller anden kommunikationsfremmende teknologi og efter individuel anmodning fra en tjenestemodtager
- 11) "gruppe": som defineret i artikel 2, nr. 12), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat²².

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sørger for, at dette direktivs bestemmelser udvides helt eller delvis til også at omfatte erhverv og kategorier af virksomheder, der ganske vist ikke er forpligtede enheder som omhandlet i artikel 2, stk. 1, men driver en virksomhed, der er særlig egnet til at blive anvendt til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.
2. Beslutter en medlemsstat at udvide dette direktivs bestemmelser til erhverv og kategorier af virksomheder ud over dem, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, underretter den Kommissionen herom.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan på det område, der er omfattet af dette direktiv, vedtage eller opretholde strengere bestemmelser for at forhindre hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

AFDELING 2

RISIKOVURDERING

Artikel 6

1. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ("EBA"), Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger ("EIOPA") og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed ("ESMA") afgiver en fælles udtalelse om de risici for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, der påvirker det indre marked.

Udtalelsen afgives senest 2 år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

2. Kommissionen gør udtalelsen tilgængelig med det formål at bistå medlemsstaterne og forpligtede enheder med at identificere, styre og begrænse risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

²² EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

Artikel 7

1. De enkelte medlemsstater træffer passende foranstaltninger med det formål at identificere, vurdere, forstå og begrænse de risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, som påvirker dem, og sørger for, at vurderingen holdes opdateret.
2. De enkelte medlemsstater udpeger en myndighed, som koordinerer medlemsstatens svar på de risici, der er omhandlet i stk. 1. Kommissionen, EBA, EIOPA og ESMA samt de øvrige medlemsstater underrettes om denne myndigheds identitet.
3. Medlemsstaterne kan, når de foretager de vurderinger, der er omhandlet i stk. 1, anvende den udtalelse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1.
4. De enkelte medlemsstater foretager den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, og:
 - a) anvender vurderingen eller vurderingerne til at forbedre deres ordning til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, særligt ved at identificere områder, hvor forpligtede enheder skal anvende udbyggede foranstaltninger, og eventuelt specificere, hvilke foranstaltninger der skal træffes
 - b) anvender vurderingen eller vurderingerne som en hjælp til at allokere og prioritere ressourcer til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme
 - c) stiller passende oplysninger til rådighed for forpligtede enheder, således at de kan foretage deres egne vurderinger af risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.
5. Medlemsstaterne stiller efter anmodning resultaterne af deres risikovurderinger til rådighed for de øvrige medlemsstater, Kommissionen samt EBA, EIOPA og ESMA.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder træffer passende foranstaltninger, som har til formål at identificere og vurdere deres risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, idet der tages højde for risikofaktorer som kunder, lande eller geografiske områder, produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler. Disse foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til de forpligtede enheders art og størrelse.
2. De vurderinger, der er omhandlet i stk. 1, skal dokumenteres, holdes opdateret og stilles til rådighed for kompetente myndigheder og selvregulerende organer.
3. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder har politikker, kontroller og procedurer til effektiv begrænsning og styring af risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, som identificeres på EU-niveau, i medlemsstaterne og i forpligtede enheder. Politikker, kontroller og procedurer bør stå i et rimeligt forhold til de forpligtede enheders art og størrelse.

4. De politikker og procedurer, der er omhandlet i stk. 3, omfatter som minimum:
- a) udarbejdelse af interne politikker, procedurer og kontroller, herunder for kundelegitimationskrav, underretning, opbevaring af registreringer, intern kontrol, kontrol med overholdelsen af de relevante forskrifter (herunder, hvis det er passende i forhold til selskabets størrelse og art, udnævnelse af en compliance officer på ledelsesniveau) og screening af ansatte
 - b) en uafhængig revisionsfunktion til at teste interne politikker, procedurer og kontroller, jf. litra a), hvis det er rimeligt i forhold til selskabets art og størrelse.
5. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder opnår den øverste ledelses godkendelse af de politikker og procedurer, som de indfører, og fører tilsyn med og forbedrer eventuelt de truffene foranstaltninger.

KAPITEL II

KUNDELEGITIMATIONSKRAV

AFDELING 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 9

Medlemsstaterne forbyder deres kredit- og finansieringsinstitutter at føre anonyme konti eller anonyme bankbøger. Medlemsstaterne skal i alle tilfælde kræve, at ejerne eller modtagerne af bestående anonyme konti eller anonyme bankbøger underkastes kundelegitimationsprocedurer hurtigst muligt og i hvert fald inden nogen form for anvendelse af kontiene eller bankbøgerne.

Artikel 10

Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder gennemfører kundelegitimationsprocedurer i følgende tilfælde:

- a) når de etablerer forretningsforbindelser
- b) når de udfører lejlighedsvis transaktioner på mindst 15 000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet
- c) for så vidt angår fysiske eller juridiske personer, der handler med varer, når de udfører lejlighedsvis transaktioner i kontanter på mindst 7 500 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet

- d) for så vidt angår udbydere af spiltjenester, når de udfører lejlighedsvis transaktioner på mindst 2 000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet
- e) når der er mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme uden hensyn til eventuelle afvigelser, fritagelser eller tærskler
- f) når der er tvivl om, at tidligere indhentede oplysninger om kundens identitet er korrekte eller tilstrækkelige.

Artikel 11

1. Kundelegitimationsprocedurer omfatter følgende:
 - a) identifikation af kunden og kontrol af kundens identitet på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra pålidelige og uafhængige kilder
 - b) identifikation af den reelle ejer, idet der træffes rimelige foranstaltninger for at kontrollere dennes identitet, således at instituttet eller personen, der er omfattet af dette direktiv, med sikkerhed ved, hvem den reelle ejer er, herunder at der med hensyn til juridiske personer, truster og tilsvarende retlige arrangementer træffes rimelige foranstaltninger for at undersøge kundens ejer- og kontrolstruktur
 - c) vurdering og eventuelt indhentning af oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede art
 - d) vedvarende kontrol med forretningsforbindelsen, herunder undersøgelse af transaktioner, der gennemføres som led i forretningsforbindelsen, for at sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med instituttets eller personens viden om kunden, forretnings- og risikoprofilen, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse, samt ajourføring af dokumenter, data eller oplysninger.
2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder anvender hvert af de enkelte kriterier i stk. 1, men kan vedtage disse foranstaltningers omfang på grundlag af en risikovurdering.
3. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder ved vurdering af risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme som minimum tager hensyn til de variabler, der er opført i bilag I.
4. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder kan godtgøre over for kompetente myndigheder eller selvregulerende organer, at foranstaltningerne må anses for at være passende i betragtning af den risiko for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, der er konstateret.
5. For så vidt angår livsforsikringsvirksomhed og anden investeringsrelateret forsikringsvirksomhed sikrer medlemsstaterne, at finansieringsinstitutter, ud over de kundelegitimationsprocedurer, der kræves for kunden og den reelle ejer, også gennemfører følgende kundelegitimationsprocedurer i forhold til begunstigede i

forbindelse med livsforsikringspolicer eller andre investeringsrelaterede forsikringspolicer, så snart de begunstigede er identificeret eller udpeget:

- a) for så vidt angår begunstigede identificeret som bestemte fysiske eller juridiske personer eller retlige arrangementer, registrerer personens navn
- b) for så vidt angår begunstigede udpeget ved hjælp af kendetegn eller gruppe eller andre midler, indhenter tilstrækkelige oplysninger om de begunstigede til, at finansieringsinstituttet med sikkerhed ved, at det vil kunne bestemme den begunstigedes identitet på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted.

De begunstigedes identitet kontrolleres i begge de tilfælde, der er omhandlet i litra a) og b), på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted. Hvis livsforsikringer eller andre investeringsrelaterede forsikringer overdrages helt eller delvis til tredjemand, identificerer finansieringsinstitutter, som er bekendt med overdragelsen, den reelle ejer på tidspunktet for overdragelsen til den fysiske eller juridiske person eller det retlige arrangement, der modtager værdien af den overdragede police til gavn for sig selv.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne kræver, at kontrollen af kundens og den egentlige ejers identitet skal ske før etableringen af en forretningsforbindelse eller udførelse af en transaktion.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade, at kontrollen af kundens og den egentlige ejers identitet sker under etableringen af en forretningsforbindelse, hvis dette bliver nødvendigt for ikke at afbryde den normale forretningsgang og der kun er begrænset risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. I så tilfælde skal de pågældende procedurer afsluttes hurtigst muligt efter den første kontakt.
3. Uanset stk. 1 og stk. 2, kan medlemsstaterne tillade åbning af en bankkonto, forudsat at der er indført passende sikkerhedsforanstaltninger, som sikrer, at der ikke gennemføres transaktioner af kunden eller på vegne af denne, før de i stk. 1 og 2 anførte krav er fuldstændig opfyldt.
4. Medlemsstaterne kræver, at det pågældende institut eller den pågældende person i tilfælde, hvor artikel 11, stk. 1, litra a)-c), ikke kan opfyldes, undlader at udføre transaktioner via en bankkonto, at etablere forretningsforbindelsen eller at udføre transaktionen og overvejer at bringe forretningsforbindelsen til ophør og underrette den finansielle efterretningsenhed om mistænkelige transaktioner i overensstemmelse med artikel 32 i forbindelse med kunden.

Medlemsstaterne anvender ikke det foregående afsnit på notarer, andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, men begrænser dog undtagelsen til kun at gælde, når disse vurderer en klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om indledning eller undgåelse af et sagsanlæg.

5. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at gennemføre kundelegitimationsprocedurer, ikke blot over for alle nye kunder, men også over for

eksisterende kunder på passende tidspunkter på grundlag af en risikovurdering, herunder på tidspunkter, hvor en kundes relevante omstændigheder ændrer sig.

AFDELING 2

LEMPED E KUNDELEGITIMATIONS KRAV

Artikel 13

1. Hvis en medlemsstat eller en forpligtet enhed identificerer lavrisikoområder, kan medlemsstaten tillade forpligtede enheder at gennemføre lempede kundelegitimationsprocedurer.
2. Forpligtede enheder konstaterer, om kundeforbindelsen eller transaktionen indebærer en lavere risiko, inden de gennemfører lempede kundelegitimationsprocedurer.
3. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder foretager tilstrækkelig overvågning af transaktionen eller forretningsforbindelsen til at kunne opdage usædvanlige eller mistænkelige transaktioner.

Artikel 14

Når medlemsstater og forpligtede enheder vurderer risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med forskellige kundetyper, lande eller geografiske områder og navnlig produkter, tjenesteydelser samt transaktioner eller leveringskanaler, tager de som minimum højde for de i bilag II opførte faktorer, som kendetegner situationer, der eventuelt indebærer en lavere risiko.

Artikel 15

EBA, EIOPA og ESMA udsteder retningslinjer til kompetente myndigheder og de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 om de risikofaktorer, der skal tages i betragtning, og/eller de foranstaltninger, der skal træffes i situationer, hvor lempede kundelegitimationsprocedurer er passende. Der bør særligt tages højde for virksomhedens art og størrelse, og der bør, hvis det er passende og rimeligt, træffes særlige foranstaltninger. Disse retningslinjer udstedes senest 2 år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

AFDELING 3

SKÆRPEDE KUNDELEGITIMATIONSKRÆV

Artikel 16

1. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at gennemføre skærpede kundelegitimationsprocedurer i de situationer, der er omhandlet i artikel 17-23 i dette direktiv, og i andre højrisikotilfælde, som medlemsstaterne eller forpligtede enheder har identificeret, med det formål at styre og begrænse de pågældende risici på en passende måde.
2. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder i det omfang, det er rimeligt og muligt, undersøger baggrunden for og formålet med alle komplekse eller usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre, der ikke har noget klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål. De udvider navnlig overvågningen af forretningsforbindelsen, både med hensyn til art og omfang, med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer usædvanlige eller mistænkelige.
3. Medlemsstaterne og de forpligtede enheder tager ved vurdering af risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme som minimum højde for de i bilag III opførte faktorer, som kendetegner situationer, der eventuelt indebærer en øget risiko.
4. EBA, EIOPA og ESMA udsteder retningslinjer til kompetente myndigheder og de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 om de risikofaktorer, der skal tages i betragtning, og/eller de foranstaltninger, der skal træffes i situationer, hvor skærpede kundelegitimationsprocedurer er nødvendige. Disse retningslinjer udstedes senest 2 år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

Artikel 17

Ved grænseoverskridende korrespondentbankforbindelser med korrespondentinstitutter fra tredjelande pålægger medlemsstaterne i tillæg til de kundelegitimationsprocedurer, der er omhandlet i artikel 11, deres kreditinstitutter:

- a) at indhente tilstrækkelige oplysninger om modparten til fuldt ud at forstå, hvori dens virksomhed består, og på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger at bedømme det pågældende instituts renommé og tilsynets kvalitet
- b) at vurdere korrespondentinstituttets kontrol med, at der ikke foregår hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme
- c) at indhente godkendelse hos den øverste ledelse, inden der etableres nye korrespondentbankforbindelser

- d) at dokumentere de enkelte institutters respektive ansvar
- e) i forbindelse med "gennemstrømningskonti" at sikre sig, at korrespondentinstituttet har identitetskontrolleret de kunder, der har direkte adgang til korrespondentbankens konti, og desuden vedvarende har gjort dette, samt at korrespondentinstituttet er i stand til at forelægge førstnævnte institut relevante kundelegitimationsoplysninger efter anmodning.

Artikel 18

Ved transaktioner eller forretningsforbindelser med udenrigspolitisk udsatte personer pålægger medlemsstaterne i tillæg til de kundelegitimationsprocedurer, der er omhandlet i artikel 11, forpligtede enheder:

- a) at råde over hensigtsmæssige, risikobaserede procedurer til at afgøre, om kunden eller kundens reelle ejer, er en udenrigspolitisk udsat person
- b) at indhente den øverste ledelses godkendelse ved etablering eller videreførelse af forretningsforbindelser med sådanne kunder
- c) at træffe passende foranstaltninger til at fastslå de formue- og indtægtskilder, der er omfattet af forretningsforbindelsen eller transaktionen
- d) at gennemføre skærpet vedvarende kontrol med forretningsforbindelsen.

Artikel 19

Ved transaktioner eller forretningsforbindelser med politisk udsatte personer eller en person, som har eller har haft et højerestående hverv for en international organisation, pålægger medlemsstaterne i tillæg til de kundelegitimationsprocedurer, der er omhandlet i artikel 11, forpligtede enheder:

- a) at råde over hensigtsmæssige, risikobaserede procedurer til at afgøre, om kunden eller kundens reelle ejer, er en politisk udsat person
- b) ved forretningsforbindelser, som indebærer en øget risiko, med sådanne personer, at anvende de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 18, litra b)-d).

Artikel 20

Forpligtede enheder træffer rimelige foranstaltninger med henblik på at afgøre, om de begunstigede i forbindelse med en livsforsikringspolice eller anden investeringsrelateret police og/eller, hvis det er påkrævet, den begunstigedes reelle ejer er politisk udsatte personer. Disse foranstaltninger træffes senest på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted, eller ved hel eller delvis overdragelse af policen. Hvis der er identificeret større risici, pålægger medlemsstaterne i tillæg til de normale kundelegitimationsprocedurer forpligtede enheder at:

- a) underrette den øverste ledelse, inden udbyttet af policen udbetales

- b) foretage en nærmere undersøgelse af hele forretningsforbindelsen med forsikringstager.

Artikel 21

De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 18, 19 og 20, finder også anvendelse på familiemedlemmer eller personer, der er kendt som sådanne politisk udsatte personers nære medarbejdere.

Artikel 22

Når personer som omhandlet i artikel 18, 19 og 20 ophører med at have et højerestående offentligt hverv for en medlemsstat eller et tredjeland eller et højerestående hverv for en international organisation, skal forpligtede enheder vurdere, hvilken risiko disse personer fortsat indebærer, og anvende passende og risikobaserede foranstaltninger i en periode, indtil disse personer ikke længere anses for at indebære en risiko. Denne periode skal være på mindst 18 måneder.

Artikel 23

1. Medlemsstaterne forbyder kreditinstitutter at indgå eller opretholde en korrespondentbankforbindelse med et tomt bankselskab (shell bank) og kræver, at kreditinstitutter træffer passende foranstaltninger til at sikre, at de ikke indgår eller opretholder korrespondentforbindelser med en bank, som notorisk tillader, at dens konti anvendes af tomme bankselskaber.
2. I stk. 1 forstås ved "tomt bankselskab (shell bank)" et kreditinstitut eller et institut, der driver tilsvarende virksomhed, såfremt det er oprettet i et land, hvor det ikke er fysisk til stede, således at der ikke er tale om nogen egentlig ledelse og administration, og som ikke er tilknyttet en reguleret finansiel gruppe.

AFDELING 4

TREDJEMANDS OPFYLDELSE AF KRAVENE

Artikel 24

Medlemsstaterne kan tillade, at de forpligtede enheder overlader det til tredjemand at opfylde kravene i artikel 11, stk. 1, litra a)-c). Ansvar for opfyldelsen af nævnte krav påhviler dog i sidste instans den forpligtede enhed, der benytter sig af tredjemand.

Artikel 25

1. I denne afdeling forstås ved "tredjemand" de forpligtede enheder, der er opført i artikel 2, eller andre institutter eller personer i medlemsstaterne eller et tredjeland,

som gennemfører kundelegitimationsprocedurerne og opbevarer registreringer som omhandlet i dette direktiv, og der føres tilsyn med, at de opfylder kravene i dette direktiv i overensstemmelse med kapitel VI, afdeling 2.

2. Medlemsstaterne vurderer de oplysninger, der foreligger om den geografiske risikos omfang, når de afgør, om et tredjeland opfylder betingelserne i stk. 1, og underretter hinanden, Kommissionen samt EBA, EIOPA og ESMA, for så vidt det er relevant i henhold til dette direktiv og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010, om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland opfylder disse betingelser.

Artikel 26

1. Medlemsstaterne sikrer, at de forpligtede enheder indhenter de nødvendige oplysninger om kravene i artikel 11, stk. 1, litra a)-c), fra den relevante tredjemand.
2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder, som kunden henvises til, træffer passende foranstaltninger til at sikre, at tredjemand omgående efter anmodning fremsender relevante kopier af identifikations- og kontroloplysninger og anden relevant dokumentation om kundens eller den reelle ejers identitet.

Artikel 27

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed i hjemlandet (for grupperelaterede politikker og kontroller) og den kompetente myndighed i værtslandet (for filialer og datterselskaber) kan anse en forpligtet enhed for at anvende de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, og artikel 26, gennem gruppeprogrammet, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den forpligtede enhed anvender oplysninger fra tredjemand, som er en del af den samme gruppe
- b) den pågældende gruppe anvender kundelegitimationsprocedurer, regler om opbevaring af registreringer og programmer til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme i overensstemmelse med dette direktiv eller tilsvarende bestemmelser
- c) en kompetent myndighed fører på gruppeniveau tilsyn med, at de krav, der er omhandlet i litra b), gennemføres på en effektiv måde.

Artikel 28

Denne afdeling gælder ikke for udliciterings- eller agenturforhold, hvor den person, der udliciterer, eller agenten på grundlag af et kontraktarrangement skal betragtes som en del af den forpligtede enhed.

KAPITEL III

OPLYSNINGER OM REELT EJERSKAB

Artikel 29

1. Medlemsstaterne sikrer, at selskaber eller retlige enheder, som er etableret inden for deres område, indhenter og opbevarer passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger om deres reelle ejerskab.
2. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og forpligtede enheder kan få hurtig adgang til de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1.

Artikel 30

1. Medlemsstaterne sikrer, at forvaltere af viljesbestemte truste, der er omfattet af deres lovgivning, indhenter og opbevarer passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger om reelt ejerskab i forhold til trusten. Oplysningerne skal omfatte stifterens, forvalterens (forvalternes), protektorens (hvis det er relevant), de begunstigedes eller gruppen af begunstigedes identitet, og identiteten af enhver anden fysisk person, som udøver reel kontrol over trusten.
2. Medlemsstaterne sikrer, at forvaltere af truste underretter forpligtede enheder om deres status, når de som forvaltere etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvis transaktioner, som overstiger de tærskler, der er omhandlet i artikel 10, litra b)-d).
3. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og forpligtede enheder kan få hurtig adgang til de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1.
4. Medlemsstaterne sikrer, at foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, finder anvendelse på andre former for retlige enheder og arrangementer med omtrent samme struktur og funktion som truste.

KAPITEL IV

UNDERRETNINGSPLIGT

AFDELING 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 31

1. De enkelte medlemsstater opretter en finansiel efterretningsenhed for at forebygge, konstatere og undersøge hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen skriftligt om de respektive finansielle efterretningsenheders navn og adresse.
3. Den finansielle efterretningsenhed oprettes som en central national enhed. Den er ansvarlig for at modtage, (og, hvor det er tilladt, anmode om), analysere og til de kompetente myndigheder viderebringe underretninger om mulig hvidvaskning af penge eller tilknyttede prædikatiovertrædelser eller mulig finansiering af terrorisme, eller underretninger, som kræves i henhold til nationale love eller regler. Den finansielle efterretningsenhed tildeles tilstrækkelige ressourcer til at kunne udføre sine opgaver.
4. Medlemsstaterne sikrer, at den finansielle efterretningsenhed har hurtig direkte eller indirekte adgang til de oplysninger om finansielle forhold, administration og retshåndhævelse, som den skal bruge for at kunne udføre sine opgaver korrekt. Endvidere imødekommer finansielle efterretningsenheder anmodninger om oplysninger fra retshåndhævelsesmyndigheder i deres medlemsstat, medmindre der er faktuelle årsager til at antage, at videregivelse af sådanne oplysninger ville få en negativ indvirkning på igangværende undersøgelser eller analyser, eller, i særlige tilfælde, hvis videregivelse af oplysningerne ville stå i klart misforhold til en fysisk eller juridisk persons legitime interesser eller være urelevant i forhold til formålet med anmodningen.
5. Medlemsstaterne sikrer, at den finansielle efterretningsenhed har beføjelse til at træffe hastende foranstaltninger, enten direkte eller indirekte, når der er mistanke om, at en transaktion er forbundet med hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, til at suspendere eller tilbageholde tilsagn om, at transaktionen kan iværksættes, med det formål at analysere transaktionen og bekræfte mistanken.
6. Den finansielle efterretningsenheds analysefunktion skal omfatte en operationel analyse, som fokuserer på individuelle tilfælde og bestemte mål, og en strategisk analyse, som vedrører tendenser og mønstre for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 32

1. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder, og i givet fald deres ledelse og ansatte, at samarbejde fuldt ud:
 - a) ved omgående at underrette den finansielle efterretningsenhed på eget initiativ, når det institut eller den person, der er omfattet af dette direktiv, ved, har mistanke om eller har rimelig grund til at mene, at finansielle midler er udbytte af kriminelle handlinger eller er forbundet med finansiering af terrorisme, og ved omgående at imødekomme den finansielle efterretningsenheds anmodninger om yderligere oplysninger i sådanne tilfælde
 - b) ved omgående efter anmodning fra den finansielle efterretningsenhed at give denne alle nødvendige oplysninger i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i den gældende lovgivning.
2. De i denne artikels stk. 1 omhandlede oplysninger fremsendes til den finansielle efterretningsenhed i den medlemsstat, på hvis område det institut eller den person, der fremsender dem, er beliggende. Fremsendelsen varetages af den eller de personer, som er udpeget i henhold til procedurerne i artikel 8, stk. 4.

Artikel 33

1. Uanset artikel 32, stk. 1, kan medlemsstaterne, hvad angår personer, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b) og d), udpege et egnet selvregulerende organ for det pågældende erhverv som den myndighed, der skal modtage de oplysninger, der er omhandlet i artikel 32, stk. 1.

Det udpegede selvregulerende organ sender i de tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, hurtigt og ufiltreret oplysningerne til den finansielle efterretningsenhed, jf. dog stk. 2.

2. Medlemsstaterne anvender ikke de krav, der er fastsat i artikel 32, stk. 1, på notarer, andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, men begrænser dog undtagelsen til kun at gælde i forbindelse med de oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en af deres klienter i forbindelse med, at de vurderer den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgivning om indledning eller undgåelse af et sagsanlæg, uanset om oplysningerne modtages eller indhentes før, under eller efter retssagen.

Artikel 34

1. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder afholder sig fra at udføre transaktioner, som de ved har eller mistænker for at have forbindelse med hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, før de har truffet de nødvendige foranstaltninger, jf. artikel 32, stk. 1, litra a).

I overensstemmelse med medlemsstaternes lovgivning kan der gives instrukser om, at transaktionen ikke må gennemføres.

2. Hvis der er mistanke om, at en sådan transaktion vil kunne føre til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og det er umuligt at undlade at udføre transaktionen, eller en sådan undladelse vil kunne forhindre retsforfølgningen af de personer, der drager fordel af en formodet hvidvasknings- eller terrorismefinansieringstransaktion, underretter de pågældende forpligtede enheder den finansielle efterretningsenhed umiddelbart derefter.

Artikel 35

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 45, hvis de under kontrolbesøg hos de forpligtede enheder eller på anden måde opdager forhold, som kunne være knyttet til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, omgående underretter den finansielle efterretningsenhed derom.
2. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsorganer, som ved lov eller anden bestemmelse har til opgave at overvåge aktie-, valuta- og finansderivatmarkederne, underretter den finansielle efterretningsenhed, hvis de opdager forhold, som kunne stå i forbindelse med hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 36

Det forhold, at en forpligtet enhed eller dens ansatte eller ledelse i god tro, jf. artikel 32, stk. 1, og artikel 33, meddeler de i artikel 32 og 33 omhandlede oplysninger, betragtes ikke som brud på en eventuel tavshedspligt i henhold til kontrakt eller lov eller administrative bestemmelser og påfører ikke den forpligtede enhed eller dens ledelse eller ansatte nogen form for ansvar.

Artikel 37

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at beskytte ansatte hos den forpligtede enhed mod trusler eller repressalier, når de underretter om mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til den finansielle efterretningsenhed.

AFDELING 2

OPLYSNINGSFORBUD

Artikel 38

1. Forpligtede enheder samt deres ledelse og ansatte må ikke oplyse den pågældende kunde eller tredjemand om, at der er sendt oplysninger i henhold til artikel 32 og 33, eller at der er eller eventuelt vil blive iværksat en efterforskning vedrørende hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

2. Forbuddet i stk. 1 omfatter ikke videregivelse af oplysninger til myndighederne i medlemsstaterne, herunder de selvregulerende organer, eller videregivelse af oplysninger med henblik på strafferetlig forfølgelse.
3. Forbuddet i stk. 1 forhindrer ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem institutter fra medlemsstater eller fra tredjelande, hvor der gælder krav svarende til dette direktiv, forudsat at de tilhører den samme gruppe.
4. Forbuddet i stk. 1 forhindrer ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem personer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), fra medlemsstater eller fra tredjelande, hvor der gælder krav svarende til dette direktiv, forudsat de pågældende udfører deres virksomhed inden for samme retlige enhed eller netværk, uanset om de er arbejdstagere.

I forbindelse med første afsnit forstås ved et "netværk" den mere omfattende struktur, som personen tilhører, og som har fælles ejerskab, fælles ledelse og fælles kontrol med overholdelsen af relevante forskrifter.
5. For så vidt angår enheder eller personer, som er nævnt i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), samt nr. 3), litra a) og b), vil forbuddet i denne artikels stk. 1 i tilfælde, der vedrører den samme kunde og den samme transaktion, hvori to eller flere institutter eller personer er involveret, ikke forhindre udveksling af sådanne oplysninger mellem de relevante institutter og personer, såfremt disse er beliggende i en medlemsstat eller i et tredjeland, hvor der gælder krav svarende til dette direktiv, og der for dem gælder forpligtelser med hensyn til tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger.
6. Når de i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), omhandlede personer forsøger at få en kunde til at afstå fra begå en lovstridig handling, betragtes det ikke som en oplysning som omhandlet i stk. 1.

KAPITEL V

OPBEVARING AF REGISTRERINGER SAMT STATISTISKE DATA

Artikel 39

Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at opbevare følgende dokumenter og oplysninger i henhold til national lovgivning til brug for den finansielle efterretningsenhed eller andre kompetente myndigheder ved forebyggelse, afsløring og efterforskning af mulig hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme:

- a) med hensyn til kundelegitimation opbevares en kopi eller henvisninger til det krævede bevismateriale, i en periode på fem år efter at kundeforholdet er ophørt. Efter udløbet af denne periode slettes personlige data, medmindre andet gælder i henhold til national lovgivning, hvori det fastlægges, under hvilke omstændigheder forpligtede enheder kan eller skal tilbageholde data. Medlemsstaterne kan kun tillade

eller kræve tilbageholdelse, hvis det er nødvendigt med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Den maksimale tilbageholdelsesperiode, efter at kundeforholdet er ophørt, er ti år

- b) med hensyn til forretningsforbindelser og transaktioner opbevares dokumentation og registreringer bestående af originaldokumenter eller kopier med tilsvarende beviskraft i henhold til national lovgivning, i fem år enten efter at transaktionerne er gennemført, eller efter at forretningsforbindelsen er ophørt, afhængigt af hvilken periode der udløber først. Efter udløbet af denne periode slettes personlige data, medmindre andet gælder i henhold til national lovgivning, hvori det fastlægges, under hvilke omstændigheder forpligtede enheder kan eller skal tilbageholde data. Medlemsstaterne kan kun tillade eller kræve tilbageholdelse, hvis det er nødvendigt med henblik på forebyggelse, konstatering og undersøgelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Den maksimale tilbageholdelsesperiode, enten efter at transaktionerne er gennemført, eller efter at forretningsforbindelsen er ophørt, er ti år, afhængigt af hvilken periode der udløber først.

Artikel 40

Medlemsstaterne kræver, at deres forpligtede enheder har ordninger, der gør det muligt for dem i henhold til deres nationale lovgivning at svare hurtigt og fyldestgørende, når den finansielle efterretningsenhed eller andre myndigheder henvender sig for at få oplyst, om de har eller i de sidste fem år har haft forretningsforbindelser med nærmere angivne fysiske eller juridiske personer, og hvori disse forbindelser består.

Artikel 41

1. Medlemsstaterne sikrer med henblik på udarbejdelse af nationale risikovurderinger i henhold til artikel 7 gennem omfattende statistikker over forhold, der er relevante for effektiviteten af deres ordninger for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, at de kan føre tilsyn med disse ordningers effektivitet.
2. De i stk. 1 omhandlede statistikker omfatter:
 - a) data, som måler størrelsen og betydningen af de forskellige sektorer, som falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, herunder antallet af enheder og personer i de enkelte sektorer og sektorernes økonomiske betydning
 - b) data, som måler underretninger, efterforskning og retslige faser i den nationale ordning for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, herunder antallet af underretninger til den finansielle efterretningsenhed om mistænkelige transaktioner, den videre behandling af underretningerne og, på årsbasis antallet af efterforskede sager, antallet af retsforfulgte personer, antallet af personer, der er blevet dømt for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, samt værdien i euro af indefrosne, beslaglagte eller konfiskerede beløb.
3. Medlemsstaterne sikrer, at en konsolideret oversigt over deres statistikker offentliggøres, og tilsender Kommissionen de statistikker, der er omhandlet i stk. 2.

KAPITEL VI

POLITIKKER, PROCEDURER OG TILSYN

AFDELING 1

INTERNE PROCEDURER, UDDANNELSE OG FEEDBACK

Artikel 42

1. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder, som er en del af en gruppe, at gennemføre grupperelaterede politikker og procedurer, herunder politikker for databeskyttelse og politikker og procedurer for udveksling af oplysninger inden for gruppen med det formål at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Disse politikker og procedurer gennemføres effektivt i filialer og majoritetsjede datterselskaber i medlemsstaterne og tredjelande.
2. Medlemsstaterne sikrer, at hvis forpligtede enheder har filialer eller majoritetsjede datterselskaber i tredjelande, hvor minimumskraverne til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er mere lempelige end medlemsstatens krav, gennemfører deres filialer og majoritetsjede datterselskaber i tredjelandet medlemsstatens krav, herunder om databeskyttelse, i det omfang tredjelandets love og administrative bestemmelser tillader det.
3. Medlemsstaterne, EBA, EIOPA og ESMA underretter hinanden om tilfælde, hvor tredjelandets lovgivning ikke tillader anvendelse af de foranstaltninger, der kræves i stk. 1, og hvor en løsning kunne tilstræbes ved et samordnet tiltag.
4. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder træffer yderligere foranstaltninger til effektiv håndtering af risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, hvis tredjelandets lovgivning ikke tillader anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1, og underretter de tilsynsførende i hjemlandet. Hvis de supplerende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, overvejer myndighederne i hjemlandet at træffe yderligere tilsynsforanstaltninger, herunder i givet fald at anmode den finansielle gruppe om at afslutte sine aktiviteter i værtslandet.
5. EBA, EIOPA og ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere arten af de yderligere foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, og det tiltag, som de i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), omhandlede forpligtede enheder som minimum skal gennemføre, hvis tredjelandets lovgivning ikke tillader anvendelse af de foranstaltninger, der kræves i stk. 1 og 2. EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden to år at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttræden.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i stk. 5 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.
7. Medlemsstaterne sikrer, at det er tilladt at udveksle oplysninger inden for gruppen, forudsat at det ikke skader efterforskning eller analyse af mulig hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, der foretages af den finansielle efterretningsenhed eller andre kompetente myndigheder i henhold til national lovgivning.
8. Medlemsstaterne kan kræve, at udstedere af elektroniske penge som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF²³ og udbydere af betalingstjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF²⁴, der er etableret på deres område, og som har hovedsæde i en anden medlemsstat eller uden for Unionen, udpeger et centralt kontaktpunkt på deres område til at føre tilsyn med, om bestemmelserne om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme overholdes.
9. EBA, EIOPA og ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for kriterier til fastlæggelse af, under hvilke omstændigheder det er passende at udpege et centralt kontaktpunkt i henhold til stk. 8, og hvilke funktioner centrale kontaktpunkter bør have. EBA, ESMA og EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden to år at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttræden.
10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i stk. 9 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 43

1. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder træffer foranstaltninger, som står i et rimeligt forhold til deres risici, art og størrelse, for at sikre, at deres berørte medarbejdere er bekendt med de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, herunder relevante krav om databeskyttelse.

Disse foranstaltninger indebærer bl.a., at vedkommende medarbejdere deltager i særlige efteruddannelsesprogrammer, således at de får bedre forudsætninger for at genkende aktiviteter, som kan være forbundet med hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og instrueres i, hvorledes de skal forholde sig i sådanne tilfælde.

Hvis en fysisk person, der falder ind under en af kategorierne i artikel 2, stk. 1, nr. 3), udøver sit erhverv som medarbejder hos en juridisk person, skal forpligtelserne i denne afdeling gælde den juridiske og ikke den fysiske person.

²³ EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7.

²⁴ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder har adgang til aktuelle oplysninger om de metoder, der anvendes ved hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, og om indikationer, der kan hjælpe til at opdage mistænkelige transaktioner.
3. Medlemsstaterne sikrer så vidt muligt hurtig feedback vedrørende anvendeligheden og opfølgningen af underretninger om mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

AFDELING 2

TILSYN

Artikel 44

1. Medlemsstaterne træffer bestemmelser om, at vekselkontorer og udbydere af tjenester til truster og selskaber skal godkendes eller registreres, og at udbydere af spiltjenester skal have en tilladelse.
2. Hvad angår de enheder, der er omhandlet i stk. 1, pålægger medlemsstaterne de kompetente myndigheder at sikre, at de personer, som i praksis leder eller skal lede disse enheders drift, eller de reelle ejere besidder den fornødne egnethed og hæderlighed.
3. For så vidt angår de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b), d) og e), sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger for at forhindre kriminelle eller medvirkende personer i at have eller være den reelle ejer af en betydelig eller kontrollerende aktiepost eller at varetage en ledelsesfunktion i disse forpligtede enheder.

Artikel 45

1. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder effektivt at overvåge og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kravene i dette direktiv overholdes.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har tilstrækkelige beføjelser, herunder beføjelse til at kræve fremlæggelse af alle oplysninger, der er relevante for at føre tilsyn med direktivets overholdelse og gennemføre kontrol heraf, samt har tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer til at kunne udføre deres funktioner. Medlemsstaterne sikrer, at disse myndigheders personale holder en høj standard i deres arbejde, herunder for fortrolighed og databeskyttelse, og at personalet i høj grad udviser integritet og har passende kvalifikationer.
3. For så vidt angår kredit- og finansieringsinstitutter og udbydere af spiltjenester, skal de kompetente myndigheder have udvidede tilsynsbeføjelser, navnlig mulighed for at foretage inspektioner på stedet.

4. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder, som driver filialer eller datterselskaber i andre medlemsstater, overholder de nationale bestemmelser i den pågældende medlemsstat vedrørende dette direktiv.
5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor filialen eller datterselskabet er etableret, samarbejder med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed har sit hovedsæde, med det formål at sikre, at der føres effektivt tilsyn med kravene i dette direktiv.
6. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder, som foretager tilsyn på grundlag af en risikovurdering:
 - a) har en klar forståelse af, hvilke risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme der findes i deres land
 - b) har stedlig og ikkestedlig adgang til alle relevante oplysninger om bestemte indenlandske og udenlandske risici, der er forbundet med de forpligtede enheders kunder, produkter og tjenesteydelser, samt
 - c) fastsætter det stedlige og ikkestedlige tilsyns hyppighed og intensitet på grundlag af den forpligtede enheds risikoprofil og de risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, der findes i landet.
7. Vurderingen af forpligtede enheders risikoprofil i forhold til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, herunder risici for manglende overholdelse af bestemmelserne, tages både op til overvejelse regelmæssigt, og når større hændelser eller udviklingstendenser gør sig gældende i forbindelse med den forpligtede enheds ledelse og aktiviteter.
8. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder tager hensyn til omfanget af den tavshedspligt, som det er tilladt den forpligtede enhed at have, og foretager en passende gennemgang af de risikovurderinger, der ligger til grund for tavshedspligten, og af enhedens politikker, interne kontroller og procedurer for at fastlægge, om de er tilstrækkelige, og i hvilket omfang de er gennemført.
9. For så vidt angår de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b) og d), kan medlemsstaterne tillade, at de i stk. 1 nævnte funktioner udføres af selvregulerende organer, når blot disse overholder denne artikels stk. 2.
10. EBA, EIOPA og ESMA udsteder retningslinjer til kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 om de faktorer, der skal tages i betragtning, når der føres tilsyn på grundlag af en risikovurdering. Der bør særligt tages højde for virksomhedens art og størrelse, og der bør, hvis det er passende og rimeligt, træffes særlige foranstaltninger. Disse retningslinjer udstedes senest 2 år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

AFDELING 3

SAMARBEJDE

UNDERAFDELING I

NATIONALT SAMARBEJDE

Artikel 46

Medlemsstaterne sikrer, at politiske beslutningstagere, finansielle efterretningsenheder, retshåndhævelsesmyndighederne, tilsynsførende og andre kompetente myndigheder, som deltager i bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, har effektive midler, som sætter dem i stand til at samarbejde og koordinere på nationalt plan i forbindelse med udarbejdelse og gennemførelse af politikker og aktiviteter, som har til formål at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

UNDERAFDELING II

SAMARBEJDE MED EBA, EIOPA OG ESMA

Artikel 47

De kompetente myndigheder giver EBA, EIOPA og ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver i henhold til dette direktiv.

UNDERAFDELING III

SAMARBEJDE MELLEM FINANSIELLE EFTERRETNINGSENHEDER OG EUROPA-KOMMISSIONEN

Artikel 48

Kommissionen kan yde den bistand, der er nødvendig for at lette koordineringen, herunder informationsudveksling mellem de finansielle efterretningsenheder i Unionen. Den kan regelmæssigt indkalde til møder med repræsentanter for medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder for at lette samarbejdet og udveksle synspunkter om samarbejdsrelaterede emner.

Artikel 49

Medlemsstaterne sikrer, at de finansielle efterretningsenheder samarbejder med hinanden i videst muligt omfang, uanset om der er tale om administrative, retshåndhævende, retslige eller kombinerede myndigheder.

Artikel 50

1. Medlemsstaterne sikrer, at de finansielle efterretningsenheder uopfordret eller på opfordring udveksler alle oplysninger, som måtte være relevante for behandling eller analyse af oplysninger eller for de finansielle efterretningsenheders undersøgelse af finansielle transaktioner med relation til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og de fysiske eller juridiske personer, der er involveret. Anmodninger skal indeholde de relevante kendsgerninger, baggrundsoplysninger, begrundelser for anmodningen og en beskrivelse af, hvordan de ønskede oplysninger vil blive brugt.
2. Medlemsstaterne sikrer, at den finansielle efterretningsenhed, som modtager anmodningen, pålægges at anvende samtlige de beføjelser, som den har til rådighed på nationalt plan til at modtage og analysere oplysninger, når den svarer på en anmodning om oplysninger, jf. stk. 1, fra en anden finansiell efterretningsenhed i Unionen. Den finansielle efterretningsenhed, som modtager anmodningen, svarer hurtigt, og både den anmodende og den anmodede finansielle efterretningsenhed anvender sikre digitale midler til at udveksle oplysninger, hvis det er muligt.
3. En finansiell efterretningsenhed kan nægte at videregive oplysninger, som kunne vanskeliggøre en igangværende strafferetlig efterforskning i den anmodede medlemsstat, eller i særlige tilfælde, hvis videregivelse af oplysningerne ville stå i klart misforhold til en fysisk eller juridisk persons eller medlemsstatens legitime interesser eller er urelevant i forhold til formålet med indsamlingen af oplysninger. Ethvert afslag skal begrundes behørigt over for den finansielle efterretningsenhed, der anmoder om oplysningerne.

Artikel 51

Oplysninger og dokumenter, som modtages i medfør af artikel 49 og 50, anvendes til varetagelse af den finansielle efterretningsenheds opgaver som omhandlet i dette direktiv. Når der videregives oplysninger eller dokumenter i medfør af artikel 49 og 50, kan den finansielle efterretningsenhed, der sender oplysningerne, pålægge begrænsninger og betingelser for disse oplysningers anvendelse. Den finansielle efterretningsenhed, der modtager disse oplysninger, skal overholde alle sådanne begrænsninger og betingelser. Det berører ikke anvendelsen heraf til undersøgelse og retsforfølgning i straffesager i forbindelse med den finansielle efterretningsenheds arbejde med at forebygge, konstatere og undersøge hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 52

Medlemsstaterne sikrer, at finansielle efterretningsenheder træffer alle nødvendige foranstaltninger, herunder sikkerhedsforanstaltninger, for at sikre, at oplysninger, der forelægges i henhold til artikel 49 og 50, ikke er tilgængelige for andre myndigheder, organer

eller instanser, medmindre der foreligger en forhåndsgodkendelse fra den finansielle efterretningsenhed, som videregiver oplysningerne.

Artikel 53

1. Medlemsstaterne tilskynder de finansielle efterretningsenheder til at anvende beskyttede kommunikationsveje mellem finansielle efterretningsenheder og det decentrale computernetværk FIU.net.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de finansielle efterretningsenheder samarbejder om at anvende avancerede teknologier med henblik på at varetage deres opgaver som omhandlet i dette direktiv. Disse teknologier skal ved at sikre fuld beskyttelse af personoplysninger give finansielle efterretningsenheder mulighed for anonymt at sammenholde deres data med andre finansielle efterretningsenheders data med det formål at konstatere emner af interesse for den pågældende finansielle efterforskningsenhed i andre medlemsstater og at identificere deres udbytte og midler.

Artikel 54

Medlemsstaterne sikrer, at de finansielle efterretningsenheder samarbejder med Europol i forbindelse med analyser med en grænseoverskridende dimension, som vedrører mindst to medlemsstater.

AFDELING 4

SANKTIONER

Artikel 55

1. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som vedtages i henhold til dette direktiv.
2. Uden at dette berører medlemsstaternes ret til at pålægge strafferetlige sanktioner, sikrer medlemsstaterne, at kompetente myndigheder kan træffe passende administrative foranstaltninger og anvende administrative sanktioner, såfremt forpligtede enheder overtræder de bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, og sikrer, at de finder anvendelse. Foranstaltningerne og sanktionerne skal være effektive og forholdsmæssige og have en afskrækkende virkning.
3. Medlemsstaterne sikrer, at hvis forpligtelser finder anvendelse på juridiske personer, kan sanktioner anvendes på medlemmerne af ledelsesorganet eller på andre enkeltpersoner, som i henhold til national lovgivning er ansvarlige for overtrædelsen.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder tillægges alle de undersøgelsesbeføjelser, som er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver. De kompetente myndigheder indgår i et tæt samarbejde, når de udøver deres

sanktionsbeføjelser, for at sikre, at de administrative foranstaltninger eller sanktioner får de ønskede virkninger, og de koordinerer deres indsats i forbindelse med grænseoverskridende sager.

Artikel 56

1. Denne artikel finder som minimum anvendelse i situationer, hvor forpligtede enheder systematisk ikke opfylder kravene i følgende artikler:
 - a) 9 til 23 (kundelegitimationskrav)
 - b) 32, 33 og 34 (underretning om mistænkelige transaktioner)
 - c) 39 (opbevaring af registreringer) samt
 - d) 42 og 43 (interne kontroller).
2. Medlemsstaterne sikrer, at de administrative foranstaltninger og sanktioner, der kan anvendes i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, som minimum omfatter følgende:
 - a) en offentlig meddelelse, hvori nævnes den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art
 - b) en afgørelse, hvorefter det pålægges den fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
 - c) i tilfælde af en forpligtet enhed, som har fået meddelt tilladelse, tilbagetrækning af tilladelsen
 - d) et midlertidigt forbud mod, at medlemmer af den forpligtede enheds ledelsesorgan, der betragtes som ansvarlige, varetager funktioner i institutter
 - e) for juridiske personer, administrative bøder på op til 10 % af den juridiske persons samlede årsomsætning i det foregående forretningsår
 - f) for fysiske personer, administrative bøder på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta på datoen for dette direktivs ikrafttræden
 - g) administrative bøder på op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes.

Med henblik på anvendelsen af litra e) i tilfælde, hvor den juridiske person er et datterselskab af et moderselskab, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning, som fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskab for det foregående forretningsår.

Artikel 57

1. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder hurtigst muligt offentliggør sanktioner eller foranstaltninger, som pålægges for overtrædelse af de nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, herunder også oplysninger om overtrædelsens art og identiteten af de personer, som er ansvarlige for overtrædelsen, medmindre offentliggørelsen vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet. Såfremt offentliggørelse ville forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade, offentliggør de kompetente myndigheder sanktionerne anonymt.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller foranstaltninger og fastsættelse af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder:
 - a) overtrædelsens grovhed og varighed
 - b) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons grad af ansvar
 - c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke med udgangspunkt i denne persons samlede omsætning eller denne persons årsindkomst
 - d) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes
 - e) tabene for tredjeparter, som kan tilskrives overtrædelsen, såfremt de kan beregnes
 - f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed
 - g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået.
3. EBA, EIOPA og ESMA udsteder retningslinjer til kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 om typer af administrative foranstaltninger og sanktioner samt størrelsen af administrative bøder, der skal anvendes på de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2). Disse retningslinjer udstedes senest 2 år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.
4. For så vidt angår juridiske personer sikrer medlemsstater, at de kan drages til ansvar for de overtrædelser, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1, hvis sådanne overtrædelser begås til deres fordel af en person, som handler enten individuelt eller som led i et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling i den juridiske person, baseret på enten
 - a) en bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
 - b) en bemyndigelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller

- c) en bemyndigelse til at udøve kontrol internt i den juridiske person.
5. Ud over de tilfælde, der er nævnt i stk. 4, sikrer medlemsstaterne, at juridiske personer kan drages til ansvar, hvor manglende opsyn eller kontrol fra en i stk. 4 omhandlet persons side har gjort det muligt for en person underlagt den juridiske person at begå de overtrædelser, der er nævnt i artikel 56, stk. 1, til fordel for en juridisk person.

Artikel 58

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder indfører effektive ordninger til at fremme indberetning af overtrædelser af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv til de kompetente myndigheder.
2. De mekanismer, som er omhandlet i stk. 1, skal som minimum omfatte:
 - a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om overtrædelser og opfølgningen heraf
 - b) passende beskyttelse af ansatte i institutter, som indberetter overtrædelser inden for instituttet
 - c) beskyttelse af personoplysninger både hvad angår den person, som indberetter overtrædelserne, og den fysiske person, som formodes at være ansvarlig, i overensstemmelse med principperne i direktiv 95/46/EF.
3. Medlemsstaterne stiller krav om, at forpligtede enheder har passende procedurer for deres ansatte, således at de kan indberette overtrædelser internt via en særlig, uafhængig og anonym kanal.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 59

Senest fire år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden udarbejder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 60

Direktiv 2005/60/EF og 2006/70/EF ophæves med virkning fra *[insert date – day after the date set out in the first subparagraph of Article 61]*.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

Artikel 61

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [*two years after adoption*]. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 62

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 63

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...].

På Rådets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Følgende er en ikkeudtømmende liste over risikovariabler, som forpligtede enheder skal tage i betragtning ved fastlæggelse af, i hvilket omfang kundelegitimationsproceduren skal anvendes, jf. artikel 11, stk. 3:

- i) formålet med en konto eller en forbindelse
- ii) omfanget af de aktiver, som en kunde vil indsætte, eller transaktionernes størrelse
- iii) forretningsforbindelsens regelmæssighed eller varighed.

BILAG II

Følgende er en ikkeudtømmende liste over faktorer og dokumentation, som kendetegner situationer, der eventuelt indebærer en lavere risiko, jf. artikel 14:

- 1) Kunderisikofaktorer:
 - a) børsnoterede selskaber, der er undergivet oplysningspligt (enten i henhold til børsregler eller lovgivning eller fuldbyrdelsesforanstaltninger), som pålægger at sikre passende gennemsigtighed i forhold til reelt ejerskab
 - b) offentlige forvaltninger eller virksomheder
 - c) kunder, som er bosiddende i geografiske områder med en lavere risiko, jf. punkt 3.
- 2) Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler:
 - a) livsforsikringer, hvor den årlige præmie er lav
 - b) pensionsforsikringer, hvis der ikke er nogen tidlig tilbagekøbsklausul, og policen ikke kan bruges til sikkerhedsstillelse
 - c) pensionsordninger eller lignende, der udbetaler pension til ansatte, og hvor bidragene indbetales gennem fradrag i lønnen, og reglerne for den pågældende ordning ikke tillader overdragelse af et medlems rettigheder i henhold til ordningen
 - d) finansielle produkter eller tjenesteydelser, som leverer behørigt definerede og begrænsede tjenesteydelser til visse kundetyper med det formål at fremme finansiell inklusion
 - e) produkter, hvor risikoen for hvidvaskning af penge/finansiering af terrorisme styres af andre faktorer, f.eks. udgiftslofter eller gennemsigtighed i forhold til ejerskab (f.eks. visse former for elektroniske penge som defineret i direktiv 2009/110/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed).
- 3) Geografiske risikofaktorer:
 - a) andre EU-medlemsstater
 - b) tredjelande, som har effektive ordninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge/finansiering af terrorisme
 - c) tredjelande, som troværdige kilder har identificeret som lande med et begrænset omfang af korruption eller anden kriminell aktivitet
 - d) tredjelande, som er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, der er i overensstemmelse med FATF-anbefalingerne, som har gennemført disse krav på en effektiv måde, og som der

føres effektivt tilsyn med, eller som overvåges i overensstemmelse med anbefalingerne for at sikre, at de overholder disse krav.

BILAG III

Følgende er en ikkeudtømmende liste over faktorer og dokumentation, som kendetegner situationer, der eventuelt indebærer en øget risiko, jf. artikel 16, stk. 3:

- 1) Kunderisikofaktorer:
 - a) forretningsforholdet eksisterer under usædvanlige omstændigheder
 - b) kunder, der er bosiddende i lande som omhandlet i punkt 3
 - c) juridiske personer eller retlige arrangementer, som er personlige formueforvaltningsselskaber (personal asset-holding vehicles)
 - d) selskaber, som har proformaaktionærer eller ihændehaberaktier
 - e) kontantbaserede virksomheder
 - f) selskabets ejerstruktur virker usædvanlig eller alt for kompleks i betragtning af selskabets forretningsaktiviteter.
- 2) Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler:
 - a) private banking
 - b) produkter eller transaktioner, som kan fremme anonymitet
 - c) forretningsforhold eller transaktioner uden direkte kontakt
 - d) betalinger fra ukendte eller ikkeassocierede tredjeparter
 - e) nye produkter og nye forretningsprocedurer, herunder nye leveringsmekanismer, og brug af nye teknologier eller teknologier under udvikling til både nye og eksisterende produkter.
- 3) Geografiske risikofaktorer:
 - a) lande, som ifølge troværdige kilder, f.eks. FATF's offentlige erklæringer, rapporter om gensidig evaluering eller detaljeret vurdering eller offentliggjorte opfølgingsrapporter, ikke har effektive ordninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme
 - b) lande, som troværdige kilder har identificeret som lande med et betydeligt omfang af korruption eller anden kriminell aktivitet
 - c) lande, som er genstand for sanktioner, embargoer eller lignende foranstaltninger, truffet af f.eks. FN
 - d) lande, som finansierer eller støtter terrorisme, eller som huser kendte terrororganisationer.

BILAG IV

Sammenligningstabel, jf. artikel 60.

Direktiv 2005/60/EF	Dette direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
	Artikel 6-8
Artikel 6	Artikel 9
Artikel 7	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11
Artikel 9	Artikel 12
Artikel 10, stk. 1	Artikel 10, litra d)
Artikel 10, stk. 2	-
Artikel 11	Artikel 13, 14 og 15
Artikel 12	-
Artikel 13	Artikel 16-23
Artikel 14	Artikel 24
Artikel 15	-
Artikel 16	Artikel 25
Artikel 17	-
Artikel 18	Artikel 26
	Artikel 27
Artikel 19	Artikel 28
	Artikel 29
	Artikel 30

Artikel 20	-
Artikel 21	Artikel 31
Artikel 22	Artikel 32
Artikel 23	Artikel 33
Artikel 24	Artikel 34
Artikel 25	Artikel 35
Artikel 26	Artikel 36
Artikel 27	Artikel 37
Artikel 28	Artikel 38
Artikel 29	-
Artikel 30	Artikel 39
Artikel 31	Artikel 42
Artikel 32	Artikel 40
Artikel 33	Artikel 41
Artikel 34	Artikel 42
Artikel 35	Artikel 43
Artikel 36	Artikel 44
Artikel 37	Artikel 45
	Artikel 46
Artikel 37a	Artikel 47
Artikel 38	Artikel 48
	Artikel 49-54
Artikel 39	Artikel 55-58
Artikel 40	-
Artikel 41	-
Artikel 41a	-
Artikel 41b	-

Artikel 42	Artikel 59
Artikel 43	-
Artikel 44	Artikel 60
Artikel 45	Artikel 61
Artikel 46	Artikel 62
Artikel 47	Artikel 63

Direktiv 2006/70/EF	Dette direktiv
Artikel 1	-
Artikel 2, stk. 1, 2 og 3	Artikel 3, stk. 7, litra d), e) og f)
Artikel 2, stk. 4	-
Artikel 3	-
Artikel 4	Artikel 2, stk. 2-8
Artikel 5	-
Artikel 6	-
Artikel 7	-